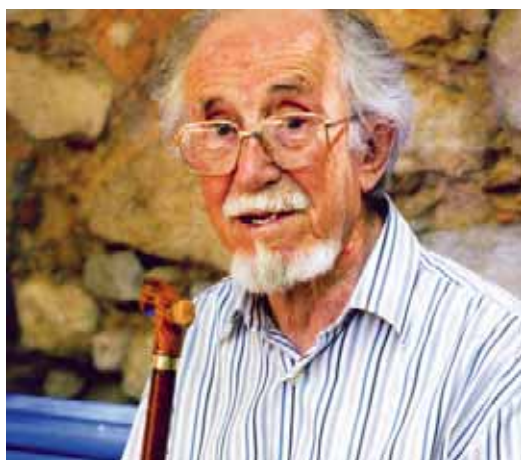




▼▼▼ **L'Estació de Bescanó,**
al servei dels «nous viatgers»

34



▼▼▼ **Els casals** més
engrescadors són els
que es fan a Bescanó!

▼▼▼ **Isidre Vicens,**
l'artista compromès

▼▼▼ **Xavier Soy i Soler,**
«Encara em diuen
'A Bescanó, rai...'»

Dades d'interès

Ajuntament	www.bescano.cat
Oficines Municipals	972 440 005
Fax.....	972 442 702
Recaptació	872 081 791
Biblioteca	972 440 720
Casal d'Avis	972 440 779 - casal@bescano.cat
Consultori Mèdic	972 442 570
Càritas Bescanó	682 346 990 - bescano@caritasgirona.cat
El Teatre Bescanó	www.teatrebescano.cat
Escola Dr. Sobrequès	972 440 228
Farmàcia	972 440 059
Institut la Miquela	972 442 413
Jutjat de Pau	872 987 234
Local de Joventut La Torre	972 442 674
Llar d'Infants Bescanó-nins	972 440 363
Llar d'Infants El Carrilet	972 442 285
Meteorologia	www.meteobescano.cat
Piscines	972 442 868
Revista La Pilastra	lapilastra@bescano.cat
Protecció Civil	protecciocivil.bescano@gmail.com
Mossos d'Esquadra i Bombers	112
Servei d'emergències mèdiques	112
Hospital Dr. Josep Trueta	972 940 200
Parròquies	
Sant Llorenç (Bescanó) i Sant Andreu (Estanyol).....	972 440 281
Sant Pere de Montfullà	972 238 189
Sant Mateu de Vilanna	972 420 807

Quan li faltaven pocs dies per complir els 98 anys es va morir el pintor de Montfullà Isidre Vicens. L'artista va ser un home compromès amb la causa catalana i un lluitador de les llibertats individuals. Us ho expliquem en un ampli reportatge.

Xavier Soy i Soler va ser l'alcalde del municipi de Bescanó des del 1987 fins al 2015. La revista ha volgut fer-li un entrevista perquè relati la seva trajectòria política i a què dedica el temps de jubilació.

També us fem cinc cèntims dels actes més destacats: la inauguració de l'estació, la festa major de Bescanó i Mas Llunès, els casals, les activitats d'estiu...

LA PILASTRA NO COMPARTeix NECESSÀRIAMENT LES OPINIONS EXPRESADES EN ELS ARTICLES SIGNATS.
LA PILASTRA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES SEMPRE QUE SE N'INDIQUI LA PROCEDÈNCIA

Poble en viu.....3-25

> Mas Llunès recupera la seva festa major amb molt d'èxit	4
> Els casals més engrescadors són els que es fan a Bescanó!...	4
> L'Ateneu, un espai per conservar la memòria històrica i la cultura local	7
> A l'estiu, tothom al carrer!	8
> Teatre. Setze espectacles de gran qualitat	10
> Bescanó es vesteix de festa major	12
> Joan Ferrer. El de can Ferrer Pagès deixa el club	14
> Daniel Genóher. «A casa el futbol passa al davant de moltes coses»	16
> Esport i lleure en el III Campus de Futbol	18
> Club de patinatge. Sumant èxits	20
> Club de bàsquet. Creixem amb el seny de sempre i les il·lusions renovades	21
> Els avis de Bescanó i Bonmatí, a l'Espluga de Francolí	22
> Coral Josep Ruhí. Un bonic viatge al Pallars Jussà	23
> Comerç proper i de confiança.....	24

Bescanó petit.....26-29

> Llars d'infants. S'acaba el curs!	26
> Els carrers de Bescanó s'inunden de Pokémons.....	27
> Escola. Flors i festa per acabar el curs	28
> L'escola d'atletisme segueix creixent	29

Bescanó jove.....30-31

> Es gradua la primera promoció d'alumnes de l'institut	
---	--

Els polítics parlen.....32

> Partit Demòcrata Català	
> ERC Bescanó	

Informació municipal.....33-36

> Reconeixement pels mèrits esportius	32
del Club Patinatge Bescanó	
> Descens popular amb piragua per reclamar més aigua al riu Ter	33
> L'Estació de Bescanó, al servei dels «nous viatgers»	34

Quaderns..... 37-47

> Conservar el temps i el patrimoni	37
> Isidre Vicens, l'artista compromès.....	38
> Engrescats pel món de l'agricultura.....	42
> Xavier Soy i Soler. «Encara em diuen "A Bescanó, rai..."».....	44
> Records històrics. Arts aplicades.....	47
> Horaris del consultori mèdic als pobles.....	47

EDITA: Ajuntament de Bescanó

CONSELL DE REDACCIÓ: Raquel Gironès, Susanna Oliveira, Andreu Pulido, Neus Salvadó i Rosa Torrijos.

COL·LABORADORS: Raquel Gironès, Lluís Solé i Dolors Vilamitjana.

FOTOGRAFIA: Pere Magrià, Lluís Romero, Salvador Fàbrega i Rosa Torrijos.

FOTO PORTADA: Rosa Torrijos. **DISSENY, MAQUETACIÓ I REDACCIÓ:** www.altaveucreatiu.com

IMPRESSIÓ: Serveis d'Imatge Bescanó. **DIPÒSIT LEGAL:** GI-1260-96

AMB EL SUPORT DE:



Diputació de Girona

> **Comissió de Festes de Mas Llunès**

Mas Llunès recupera la seva festa major amb molt d'èxit

Feia mesos que la cuina de Mas Llunès anava fent xup-xup.

Feia mesos que la Comissió de Cultura i Festes de Mas Llunès estava preparant el programa, fent tot el necessari per tenir a punt les activitats, buscant col·laboracions i finançament per poder fer possible la festa major...

Tal com vam esmentar al pregó, «la cuina de la festa major és una tasca complicada i cal agrair la dedicació a tothom que ha organitzat la festa en edicions passades». I tota aquesta feina ha estat necessària per fer possible que la festa major hagi durat tres dies!

Ara feia dos anys que no celebràvem la festa major de Mas Llunès i la veritat és que hi havia moltes ganes de tornar-hi. La festa és una manera de participar, de compartir, i d'aquesta manera també fem Mas Llunès. L'esperit que volem remarcar és que aquells dies i aquelles nits vam estar junts, vivint la festa i fent-la amb ganes, esperances i il·lusions. I ho vam deixar clar en el pregó: «Tenim ganes de gresca i tenim ganes de jugar, parlar, retrobar-nos, reflexionar, cantar i ballar!», i vam deixar clar el motiu també: «Això ens fa estar vius i feliços.»

Les activitats van anar molt bé i vam anotar tots aquells aspectes que podem millorar per a l'any vinent. La caminada popular organitzada amb el Club Canicross Vilanna va ser l'arrencada, després de llegir el pregó, amb una bona participació. L'endemà al matí hi va haver tres activitats simultànies i una tasca organitzativa importantíssima per anar preparant la festa i el sopar de la nit. Teníem la marxa popular —els participants ens van felicitar pel recorregut—, la Despertà a càrrec de la Banda de Puigdafrou —va recórrer els carrers al seu ritme molt animat i sota un sol que cremava— i la gimcana familiar, que tenia les proves repartides per Mas Llunès —les famílies en van quedar molt contentes.



El tir amb arc i la festa de l'escuma van ser dues activitats destinades als infants. La Banda de Puigdafrou va ser l'encarregada de la Despertà.

Fotos: Laia Terol i José Sencianes

A la tarda tornàvem a tenir un fum d'activitats: taller de tir amb arc, amb una participació molt important, i la festa de l'escuma, que van gaudir molt la canalla i les famílies, perquè feia molta calor. Al costat de la pista de bàsquet hi havia una petita fira i a continuació es van muntar els inflables, que van servir perquè els nens i les nenes saltessin animadament. Cap a quarts de vuit va començar la classe de zumba davant l'escenari, on unes quantes valentes del barri es van afegir a seguir el ritme trepidant.

El sopar va ser un èxit de totes totes. Fins i tot vam haver de demanar a la gent que s'estrenyés una mica més a les taules i vam haver d'anar a buscar alguna taula més. La tasca a la barra i a les brases va

ser molt intensa. Teníem el repte d'atendre la cua impressionant que es va fer per comprar els tiquets. Havent sopat, en Josep Maria Avinyó va fer ballar molta gent amb ritmes clàssics de festa major en la primera part del ball. A continuació, en Gerard i en Pau van començar a punxar música molt ballable per als joves de totes les edats.

El diumenge al matí vam fer la primera Fira d'Intercanvi Infantil i Juvenil, que va ser una experiència interessant i esperem que en properes edicions es vagi ampliant. Amb aquesta activitat s'acabava el programa. Però encara ens quedava una part important, que era recollir el que no havíem pogut fer dissabte a la matinada. Molt cansats i molt satisfets!



> Casals d'estiu

> Per Rosa Torrijos

Els casals més engrescadors són els que es fan a Bescanó!

Una de les grans apostes de l'Ajuntament de Bescanó és que els nois i noies del poble puguin passar l'estiu d'una manera divertida i entretinguda i, al mateix temps, de manera controlada. És a dir, que els pares no hagin de patir pel que faran els seus fills durant les vacances d'estiu. Per aquest motiu, des de fa anys existeixen diferents casals carregats d'activitats que fan gaudir joves i petits

Els casals d'estiu són la millor manera de passar l'estiu jugant en equip, experimentant o participant en mil i una activitats engrescadores que l'equip de monitors ha preparat amb antelació.

A Bescanó, a més, les famílies del municipi poden gaudir d'aquest servei a un preu molt econòmic, ja que la subvenció que aporta el govern municipal és de més del 60% de mitjana abans d'aplicar les ajudes que es poden obtenir segons el tipus de família.

El preu mitjà real del casal és de 85 euros per nen i el preu mitjà que hauria de pagar una família és de 34 euros, però aquí encara cal aplicar els descomptes que fa l'Ajuntament a aquelles famílies que s'hi inscriuen en un termini concret, que tenen almenys dos fills menors o que tenen un dels tutors en situació d'atur.

Aquesta política de preus fa que, sense cap mena de dubte, els casals més engrescadors siguin els que es fan a Bescanó!



A l'Estiu Actiu no paren!

Comencem pels més grans de la colla...

Les colònies, les activitats d'aventura i els esports són les activitats que més agraden als més grans. L'Estiu Actiu està pensat per a joves de 1r a 4t d'ESO, que fan sortides per anar amb caiac o per anar al parc aquàtic, van a acampar a la platja, fan equips de *paintball*, aprenen a fer curses d'orientació i fan bivac, entre altres activitats.

Seguim amb els mitjans...

Al Prejoveștiu i el Joveștiu hi ha activitats similars i d'altres de ben diferents. Algunes de les comunes que fan els joves que han cursat entre 3r i 6è de primària són els jocs d'aigua, l'excursió a la platja i els balls i jocs tradicionals. Tanmateix, al grup de Joveștiu se'ls han adaptat algunes activitats en relació amb la seva edat. Els de Prejoveștiu, a més, han pogut gaudir d'una nit d'acampada i de la sortida al parc aventura.

I els més artístics, què?

Qui ho preferia podia escollir el casal artístic, que estava pensat per als que han cursat entre P-5 i 3r i que els agrada desenvolupar la creativitat. Les manualitats, el ball coordinat, l'experimentació amb diferents instruments musicals i proves de danses aèries, són algunes de les activitats que han pogut fer aquests petits artistes.

Els més petits i eixerits

Us podem assegurar que els més menuts s'ho han passat d'allò més bé, ja que han pogut esbargir-se durant dies mentre jugaven amb l'aigua i descobrien jocs tradicionals i altres de ben innovadors. Han fet rutes a peu i en bicicleta. Han fet experiments fascinants, han anat al parc d'atraccions i, també, han llegit llibres i contes.

Ja us havíem avisat, oi? Els casals de Bescanó són els més *molons* del món!



Als casals de Bescanó hi ha des de nens i nenes que començaran P-3 fins a nois i noies que han cursat 4t d'ESO.

Segueix a la plana 6 >>

Le Salon
Perruqueria

C/ Coromina, 26
Tel. 972 44 09 06
17162 BESCANÓ

Equinoteràpia
ITACA

TERÀPIES ASSISTIDES AMB CAVALLS

Agnès Horta i Reig

Mas Lets, s/n
Ctra. Girona - Anglès, km 107
17162 Vilanna (Bescanó)

Tel. 639 980 063
info@equinoterapiaitaca.cat
www.equinoterapiaitaca.cat

Segueix-nos a Facebook



Els millors monitors del món

A partir de 4t d'ESO, els joves del municipi que ho sol·liciten poden fer d'ajudants dels monitors dels diferents casals. La resta de l'equip d'educadors són joves del poble que han obtingut el títol de monitor de lleure. Enguany entre tots sumaven 59 monitors i monitores, tots del municipi.

La majoria ja han passat pels casals quan eren nens i nenes. Molts recorden activitats que es feien en el seu temps amb molta alegria i per aquest motiu opten per col·laborar amb les activitats que organitzen el GEB i el consistori municipal.

Tots ells es prenen la feina molt seriosament. Fan pesigolles als nens i nenes fins que no poden més. S'inventen jocs fins que arriba l'hora de plegar. Són capaços d'anar tot un dia d'excursió mentre fan que els més grans hagin de descobrir tresors del món. Poden arribar a fer un munt de guerres d'aigua i jocs a la piscina... Ja veieu que també és una feina ben esgotadora, eh?



> **Ateneu Republicà de Bescanó**

L'Ateneu, un espai per conservar la memòria històrica i la cultura local

L'associacionisme cívic a través d'ateneus o casals populars va sorgir al segle XIX i a primers del XX. Eren entitats privades que donaven veu a la cultura i també a la societat obrera. També eren els llocs escollits perquè els veïns es trobessin per programar les activitats locals.

Un grup de bescanonins van conèixer l'existència d'un centre republicà a Bescanó que hi havia hagut cap als anys trenta del segle passat.

El descobriment del local bescanoní els va portar a crear l'Ateneu Republicà de Bescanó, una associació que es convertirà en un espai cultural i que tindrà com a principals objectius recuperar la memòria històrica d'aquelles persones que van lluitar per la llibertat del poble català i promoure la cooperació entre entitats socials.

Els fundadors ens expliquen de primera mà quines són les seves intencions i ens animen a formar part d'aquest nou col·lectiu

L'Ateneu Republicà de Bescanó neix d'unes inquietuds compartides per un grup de persones independentistes i amb molta il·lusió per participar i obrir a la participació de tothom el procés de creació de la nova República Catalana.

Hem sabut de l'existència a Bescanó al principi dels anys trenta del «Centre Republicà Federal», fet que ens va motivar a homenatjar la memòria de tots aquells que van lluitar en una altra època per les llibertats del nostre país i pels drets dels ciutadans.

Què eren i què són els ateneus?

Eren un espai d'aglutinament i d'oferta cultural en un moment en què les administracions no feien pràcticament oferta cultural. Però, bàsicament, en general te-



Un grup de persones a l'interior a l'exterior del Centre Republicà Federal de Bescanó, cap als anys trenta del segle passat.

nien una capacitat de vinculació social i d'implicació amb el barri i amb la ciutat i una voluntat, des de la humilitat de cadascú, de formar persones i ciutadans, que trobem fonamental.

Avui en dia la coordinació entre entitats i l'administració és imprescindible. Treballar junts per fer ciutat, i país també, evidentment, però sobretot ciutat. Cal tornar a apoderar les ciutadanes i els ciutadans de les institucions públiques, amb més participació i amb més responsabilitat del bé comú.

Quins són els objectius?

-Ofertar un espai de debat obert a totes les persones i els col·lectius que lluiten per la llibertat dels Països Catalans i el progrés de la seva gent.

-Desenvolupar la cultura catalana i l'enriquiment que pugui representar el coneixement de totes les cultures del món, fent nostra l'expressió «la cultura ens fa més lliures».

-La recuperació de la memòria històrica, perquè sens dubte cap comunitat pot progressar veritablement mentre manté episodis del seu passat silenciats i no aprofita l'experiència dels encerts i dels errors.

-I la cooperació amb les entitats del tercer sector que fan tasques d'ajuda social i solidaritat internacional.

Modestament, i amb l'ajuda de tothom qui s'hi vulgui afegir, volem treballar amb aquests objectius mitjançant l'organització de cursos, conferències, exposicions, vetllades literàries i artístiques, i tots aquells actes que contribueixin a fomentar la cultura catalana i el pensament i els valors republicans, que entenem que són compartits per diverses tendències polítiques. És per això que volem animar a tothom a ser soci de l'Ateneu.

Ara cal fer pinya, ajudem-nos a fer el país que els nostres avantpassats van somiar, políticament lliure, econòmicament pròsper i socialment just. Fem-ho!

Aprofitem l'ocasió per anunciar-vos que estem preparant, amb la col·laboració de l'Ajuntament, un acte d'homenatge al pintor de Montfullà Isidre Vicens. No tenim una data concreta, però estem treballant per fer-ho coincidir amb el primer aniversari de la seva mort.

Més informació:

www.ateneuxlarepublica.cat
ateneu@ateneubescano.cat



Una de les novetats del «Bescanó, viu l'estiu» van ser les caravanes que es van instal·lar al parc de l'ajuntament. El grup de Bescanó Balla Countr va fer una actuació al parc. Fotos: Rosa Torrijos

> Per Rosa Torrijos

A l'estiu, tothom al carrer!

Les activitats culturals serveixen perquè els veïns del municipi passin una bona estona i gaudeixin de les tradicions, els espectacles artístics i altres activitats familiars.

Dels actes culturals entre l'abril i l'agost destaquem la Diada de Sant Jordi i el cicle «Bescanó, viu l'estiu!».

Els mesos de juliol i agost són perfectes per fer activitats a l'aire lliure i per aquest motiu l'Ajuntament de Bescanó va organitzar diferents actes pensats per a diversos públics

La tradició de Sant Jordi

El dia 23 d'abril, coincidint amb la Diada de Sant Jordi, algunes parades de botiguers i artesans del poble van exposar els seus productes a la plaça de les Nacions.

Entre tots els marxants sumaven mitja dotzena d'espais dedicats a la rosa, el llibre, els cosmètics, la bijuteria i altres objectes fets a mà.

La celebració es va iniciar cap a les onze del matí amb una cantada de la Coral Josep Ruhí, seguida pel grup d'animació infantil Les Xanquetes, i l'acte final va anar a càrrec de veus joves que van fer un karaoke musical amb cançons molt actuals. Val a dir que alguns d'aquests cantants van sorprendre el públic perquè semblaven gairebé professionals.

Mentre va durar la festa també hi havia inflables, que s'hi van estar durant gairebé tot el dia i que van fer saltar els més menuts del poble.

Una parada d'Òmnium Cultural amb petits fragments de poesies d'autors catalans també va encuriosir força visitants durant tot el matí.

A l'estiu, tothom al carrer!

Quan comença la temporada de calor la gent vol fer activitats a l'aire lliure. Durant el dia es busquen actes que tinguin més relació amb l'aigua. Al vespre, en canvi, és el moment de sortir a la fresca i buscar alguna ocupació diferent però divertida.

Amb aquesta intenció, des de fa anys,

l'Ajuntament de Bescanó intenta promoure activitats pensades per a un públic familiar i per gaudir de la curta estació de l'estiu d'una manera diferent. Enguany, a més, hi ha hagut dues activitats molt interessants, el Food The Music i la nit d'històries a la fresca.

Una de les propostes que fa anys que es mantenen són la Bibliopiscina i la Ludopiscina, dos serveis gratuïts de jocs educatius i de lectura per als dies de bany a la piscina.

Els actes relacionats amb l'aigua tenen l'èxit assegurat. Qui no s'apunta a la festa de l'escuma o a la tarda d'inflables a la piscina? Podem dir que són dues maneres de divertir-se d'allò més sense passar gens de calor!

Les dues novetats d'aquest any van ser les històries a la fresca i les caravanes del Food The Music Bescanó.

Històries a la Fresca és una lectura de contes i històries teatralitzades per veïns del poble de diferents edats; aquest nou format ple d'actuacions substitueix l'antiga Nit de Poesia. Ara, a més, la nit s'acaba amb gelats, galetes i un bon rom cremat.

En els darrers temps, s'ha posat de moda instal·lar diferents vehicles itinerants amb menjar, roba i complements de moda. Les caravanes, anomenades *foodtrucks*, s'estan durant un dia o més als pobles i ciutats per oferir diferents productes alimentaris d'arreu del món o intentant vendre articles variats.

A primers de juliol, es va dur a terme el primer Food The Music Bescanó. A la tarda hi va haver alguns jocs i tallers però amb poc públic a causa de la intensa calor que feia aquells dies.

Els balladors de *country* van participar fent algunes coreografies i intentant animar el públic a sortir de l'ombra dels arbres del parc.

Fins passades les 9 del vespre el jardí de Can Sambola no es va animar amb públic amb ganes de tastar alguns dels menjars. Hamburgueses, natxos, creps, salsitxes, suc natural, entrepans i begudes combinades, eren algunes de les ofertes dels remolcs itinerants.

Mentre els firaires no donaven l'abast alimentant els visitants, que passades les 10 eren molts, els dos discjòqueis locals Narcís Fajula i Anna Bartolí van fer sonar temes per tal de fer una nit rodona i diferent.

A la matinada, les caravanes recollien amb la promesa de repetir l'any que ve.



La plaça de les Nacions va ser l'escenari de la Diada de Sant Jordi. Les parades de roses i de llibres acompanyaven les activitats lúdiques de la jornada. Fotos: Rosa Torrijos

REGALS JÚLIA

**RACÓ OUTLET
DECORACIÓ
ROBA**

C/ Major, 49 - 17162 BESCANÓ
Tel. 972 44 02 59
julianoguer13@gmail.com

BescaFresc JT

Innovació i Tradició al seu servei



CARNISSERIA i XARCUTERIA D'ELABORACIÓ PRÒPIA

C/ Ramon Sambola, 1 - BESCANÓ - Tel. 667 499 665
Interior del Supermercat NOVAENDA



BescaFresc J.T.

Setze espectacles de gran qualitat

Teatre, música, dansa, espectacles infantils i familiars, formen part de la programació d'El Teatre Bescanó. L'oferta d'actuacions de la nova temporada, pensada per a diferents públics, comença el dissabte 1 d'octubre i acaba el dia de Nadal



Ramon Mirabet va obtenir el premi Artista Revelació (ARC 2015).

La primera peça de la temporada serà **El test (Sala Muntaner)**, que amb un text brillant ens planteja un dilema molt senzill però que posarà preu als nostres principis. Serà el dia 1 d'octubre (21 h).

La trama d'**HISTÒRIA, de Sixto Paz**, és gairebé com una classe d'història entre els fets ocorreguts en el passat i els del present, protagonitzats per una afer amorós entre dos joves. Els actors són Pau Roca, Miquel Gelabert i Vicky Luengo (14 d'octubre, 21 h).

Un dels atractius de la temporada és Wis-michu, un youtuber de 22 anys que està arrasant a la xarxa i que és capaç d'atreure un públic molt jove amb el seu humor. El podrem veure damunt l'escenari el dia 23 d'octubre. Qui ho vulgui podrà participar en una trobada prèvia a **El nuevo xou de Wis-michu** (Meet&Greet, 16.30 h) o bé veure directament l'espectacle (18 h).

La coneguda obra **Florido Pensil (nenes)**, d'Andrés Sopena, és una de les propostes de Temporada Alta, que enguany celebra el 25è aniversari. El 29 d'octubre (21 h) tornarem a la mateixa escola, aquella en què les aules estan presidides per la fotografia del Caudillo. Però entrarem per la porta on, gravat al llindar, hi diu «Nenes».

La pols, de la Sala Flyhard, és un muntatge en què el dol serveix per explicar

la vida. Un text colpidor en què dos germans enfrontats i la xicoteta del tercer germà discuteixen i reaccionen cadascú a la seva manera davant la mort recent del pare. La podrem veure el dia 12 de novembre (21 h).

Quin paper ha tingut la monarquia a Espanya en els últims quaranta anys? Durant 90 minuts esbrinarem els objectius pels quals el dictador espanyol va fer seure Joan Carles I al tron d'Espanya. **El Rey, de Teatro del Barrio** (25 de novembre, 21 h), és una visió lliure sobre la monarquia i la política espanyoles.

Quan les veritats surten a la llum no podem esperar res de bo. **El bon pare**, escrita i dirigida per David Plana (17 de desembre, 21 h), ens explica com a un alcalde d'una petita ciutat se li desmunta la vida de la manera més insospitada i en un temps ben curt.

El dia 25 de desembre (19 h), la companyia **Alba Nova** ens sorprendrà amb **Espectacle de Nadal**, i diem que ens sorprendrà perquè de moment no ens n'han volgut revelar res de res...

Per als més petits de casa

El reconegut músic veterà **Pep López** ens explicarà històries inversemblants amb una gran dosi d'humor, poesia, música i molta

Mil entrades rebaixades

Des de l'any 2013, El Teatre Bescanó ofereix campanyes promocionals per acostar el públic a la cultura. Durant aquest temps, ha fet descomptes en gairebé 9.000 entrades.

Aquesta vegada no podia ser diferent i, a finals de juny, El Teatre va engegar la tradicional oferta **Qui no corre... vola!**, aplicant descomptes a 1.000 entrades d'un total de 10 espectacles, en què els espectadors més ràpids obtenen un preu més avantatjós.

Les primeres 200 entrades de cada espectacle tenien un 50% de descompte; les 200 següents, un 40%; 200 més estaven rebaixades un 20%, i, per acabar, les darreres 400 de cada funció es podien adquirir amb un descompte del 10%.

El balanç d'aquesta promoció va ser de 977 entrades venudes de les 1.000 que hi havia disponibles.

tendresa. La cita serà el dia 16 d'octubre (12 h). **Un llençol d'estels** (premi ARC 2014) és un espectacle infantil on les noves tecnologies i el públic hi tenen un paper important.

Un món ple de fades, fantasia i música amb Gisela, la cantant de Disney. Ella i un munt d'actors transportaran els més menuts de casa a un món ple d'aventures, en l'espectacle **Gisela y el libro mágico**, el dia 13 de novembre (17 h).

Música per a tots els gustos

En l'apartat musical destaquem el concert del dia 2 d'octubre d'un artista poc convencional que té el cor robat a molts bescanonins perquè, sense ànim de lu-

cre, va pujar a l'escenari al costat de la companyia Alba Nova en la darrera obra nadalenca. **Adrià Puntí** presentarà el seu nou treball, **L'enclusa i un cop de mall** (18 h), i farà un repàs dels temes que més han marcat la seva trajectòria musical. Serà el 2 d'octubre (18h).

El dia 9 d'octubre, des del Brasil arriba l'espectacle **Nocturno** (18 h), que barreja música, literatura i poesia. L'autor, Marcos Braccini, és un compositor i productor musical reconegut en el seu país d'origen.

Black & Whites (Roger Ryes, Toni Carlo i Max Turati) presentaran l'espectacle **Per ella** el dia 15 d'octubre (21 h). Els tres artistes s'uneixen per una causa, denunciar la violència i promoure la

igualtat de gènere.

El dia 20 de novembre, el músic **Ramon Mirabet**, que ha tornat a Catalunya després de la seva destacada trajectòria musical a França, ens oferirà els temes del disc **Home is where the heart is** (18 h).

L'últim concert de l'any anirà a càrrec de **Quartet Mèlt**, amb l'espectacle **Nadal a casa** (18 de desembre, 18 h). El grup és conegut perquè ara fa un any va ser proclamat guanyador de la tercera temporada del concurs musical de TV3 *Oh Happy Day* i per haver col·laborat, poc després, en el disc de La Marató de TV3.

Dansa moderna

Les coreografies de **Gala de Dansa** (22 d'octubre, 21 h) són nous moviments coreogràfics que es fusionen amb altres balls clàssics de la companyia Barcelona City Ballet. Dirigits per coreògrafs de renom internacional, parteixen d'un llenguatge modern i jove destinat a un públic ampli.



Lluís Soler, Teresa Vallicrosa, Jaume Madaula i Georgina Latre són els actors d'*El bon pare*, una comèdia inquietant per a públic adult.



El youtuber Wismichu torna als escenaris amb nous monòlegs.



**Instal·lacions
Serra Bescanó**

ELECTRICITAT - AIGUA
GAS - CALEFACCIÓ
ENERGIES RENOVABLES
AIRE CONDICIONAT

VISITA LA NOSTRA WEB:
www.serrabescano.com

C/ Major, 100 - 17162 BESCANÓ
Telèfon i Fax **972 44 05 51**
info@serrabescano.com

genoher
www.tallerdefusteria.cat

Tel. 972 241 811
genoher@tallerdefusteria.cat
VILANNA (Bescanó)





Auxili va ser un dels atractius musicals de la festa.

Foto: Lluís Romero



> Per Raquel Gironès

Bescanó es vesteix de festa major

Com cada any, el municipi de Bescanó es va engalanar durant una setmana per celebrar la festa major. El drac de la central modernista de Bescanó, que enguany compleix 100 anys, va ser la imatge que va posar color a l'extensa programació, amb més d'una trentena d'actes. Activitats infantils i esportives, teatre, gegants, sardanes i, sobretot, molta música, van omplir els carrers del poble del 7 al 15 d'agost.

La principal novetat d'enguany va ser el debut de la nova Comissió de Festes. Un grup jove que s'ha posat al capdavant de l'organització de la festa amb el suport d'una seixantena de col·laboradors que, junts i de manera voluntària, han fet possible la festa. «L'any passat, a causa de la meteorologia i dels problemes amb els botellons, els números no van ser els esperats, i aquest any ens hem hagut d'estrènyer més el cinturó», explica el president de la comissió, Brayan Mendoza.

L'acte oficial d'inauguració de la festa va ser el dimecres 10 d'agost, festivitat de sant Llorenç, patró del municipi, amb la missa d'ofici i el pregó a la Plaça del poble. L'encarregat de fer el discurs inaugural va ser l'excalcalde de Bescanó

Xavier Soy, que va fer un repàs històric de la celebració de la festa major recordant els mítics concerts de Mojinos Escozíos o El Chaval de la Peca amb imatges del fotògraf Pere Magrià, fent alhora un homenatge als homes i les dones que han treballat pel poble i per la seva festa.

En la festa d'aquest any hi va haver actes per a tots els gustos. Activitats esportives com la marxa de BTT, el concurs de petanca, el *country*, el partit de futbol del primer equip i la pujada de caixes; activitats infantils com la festa de l'escuma amb Els Trambòtics o el Va de Contes; activitats tradicionals com el concurs de pesca o la plantada de gegants; teatre amb l'obra *I ara què?* de

Pep Plaza, i la sardinada popular —es van esgotar tots els tiquets— i la cinquena Bescanoninada.

Tanmateix, la gran protagonista va ser la música amb La Principal de la Bisbal, per als més grans, i Ítaca Band, Auxili, Miquel del Roig i l'Orquestra Maribel, per als més joves, que van poder gaudir del final de festa de les dues nits amb la música dels discjòqueis locals Dj Joker i Dj Groove. «En ser el nostre primer any, hem volgut seguir el mateix camí que altres edicions perquè funciona», explica Mendoza. Les versions acústiques del músic Xevi Chase van posar el punt final més emblemàtic de la festa major en un ambient agradable i acollidor al voltant de la carpa.



A la festa major de Bescanó s'hi poden trobar activitats esportives, musicals i de lleure. També hi destaquen els actes populars.
Fotos: Lluís Romero i Rosa Torrijos

Una família molt futbolista

En Joan té 56 anys i des de ben petit que juga a futbol. El futbol és una passió. El seu germà també va jugar durant anys al CE Bescanó. El seu pare, també Joan de nom, i el seu oncle, en Josep, van ser presidents del club bescanoní.

Ferrer va jugar a les diferents categories fins que als 23 anys va optar per combinar el futbol amateur amb l'entrenament i, al final, igual que els seus antecessors, va esdevenir president del club.

Els seus fills, Josep, Guillem i Marc, han jugat i entrenat pel club. En Marc fins i tot va fer el salt al futbol professional i actualment juga a 2a divisió amb el CD Tenerife.

Ah, ens queda la Maria Luque, la seva dona. No la podem deixar fora del cercle futbolístic. Potser no toca la pilota, però estem segurs que el bar, la quina o les festes del club no haurien estat el mateix sense ella.

Ferrer, fotografiat al camp de futbol de Bescanó.
Foto: Rosa Torrijos



> Per Rosa Torrijos

El de can Ferrer Pagès deixa el club

**Joan Ferrer i Vilaplana,
president del CE Bescanó 2007-2016**

Joan Ferrer i Vilaplana va agafar el relleu de la direcció del Club Esportiu Bescanó quan en Jaume Solergastó va deixar la presidència, l'any 2007.

Sigui per la seva passió pel futbol, sigui perquè a can Ferrer Pagès sempre hi ha hagut una vinculació especial amb el club, en Joan va emprendre la nova tasca de dirigir el CE Bescanó amb molta passió i empena.

Es va proposar una feina continuïsta: mantenir el primer equip a la categoria de primera regional –actualment a segona catalana– i seguir amb l'escola de futbol, tot incorporant equip tècnic especialitzat per formar els futurs futbolistes, tant al camp com a la porteria.

Però en el futbol no tot és passió. També cal fer quadrar les xifres, donar resposta a diferents necessitats tant esportives com personals del club i, sobretot, tenir molta paciència.

La presentació del llibre «La història del Club Esportiu Bescanó» va ser el moment més commovedor per al president sortint. El més colpidor, la mort d'un dels joves futbolistes, en Joan Martínez.

Ara ha decidit deixar el club. Ho fa amb la satisfacció de tancar una etapa de nou anys de feina ben feta. També remarca que, malgrat haver viscut una de les pitjors crisis de la història, deixa el club econòmicament sanejat.

Tant a can Ferrer Pagès com al pati de l'escola, la pilota de futbol era imprescindible per iniciar qualsevol joc de grup.

Engrescat per la tradició familiar, en Joan Ferrer va començar a jugar a aquest esport quan tenia 9 o 10 anys. Després, de manera progressiva, va anar passant per les diferents categories del club com a futbolista amateur. També va ser durant força temps el capità del primer equip. En aquesta etapa, a més, va anar a estudiar per obtenir els títols oficials d'entrenador.

Un cop va deixar les botes de tacs, va continuar exercint d'entrenador al club fins que se'n va cansar. Durant una temporada va canviar les esportives per dedicar-se una mica més a la vida familiar, sense deixar d'anar al camp, perquè els seus tres fills, en Marc, en Guillem i en Josep, també són jugadors de futbol.

Solergastó li va demanar de dirigir el club quan ell deixés la presidència, així que Ferrer va assumir les tasques de vicepresident l'any 2005, per aprendre tot el que el veterà president li pogués ensenyar sobre com dirigir un club.

L'any 2007, Ferrer va escollir una junta directiva formada per coneguts i amants del futbol: Antoni Jiménez (Toto), Eduard Prat, Jordi Pera i Manel Rodríguez. D'aquella junta només quedaven Ferrer i Prat.

L'última junta estava composta per Joan Ferrer, Manuel Rodríguez (d. e. p.), Eduard Prat, Àngel Castro, Jordi Pere i Guillem Ferrer.

Diu que ara, novament, tornarà a canviar de calçat: quan deixi el club es posarà les vambes per anar a fer fúting –ara en diuen *running*– i les sabates de diumenge per anar a veure els seus fills jugar a futbol, sigui a Bescanó, sigui a Tenerife!

Podríem dir que vas començar rebent una mala notícia...

Sí, noia, només d'arribar... Al cap de pocs dies d'estar muntant equips i buscant entrenadors em van trucar, era el 28 d'agost. Un dels nanos, en Joan Martínez, que feia anys que jugava amb nosaltres, va tenir un accident mortal. Durant temps li vam dedicar un torneig d'estiu. Va ser la pitjor notícia en nou anys.

Però hi va haver una altra mort molt sentida, oi?

La mort de Manuel Rodríguez, el vicepresident. També va ser un xoc per mi. Era una persona del club de cap a peus. Em va saber molt greu...

I el millor moment?

Per mi, sense cap dubte, va ser el dia que vam presentar el llibre dels 75 anys d'història del futbol. Recuperava, per una banda, part de la història de la meua família, ja que el meu oncle havia estat jugador i president del club i el meu pare també havia estat president. Per una altra banda, escrivíem planes plenes de fets on els protagonistes eren gent del poble que a partir d'aquell moment serien recordats i estarien lligats al club. Va ser molt important per mi.

Com és el dia a dia d'un club?

És molt complicat. De feines maques n'hi ha poques. Cada temporada és un tornar a començar: buscar finançament, entrenadors, fer els equips... Mira, quan les coses van bé ningú es molesta a dir-ho. Però quan alguna cosa falla, tothom en va ple.

Però també hi ha alegries...

A vegades et passes una temporada patint per un equip que, pobrets, no guanyen mai, perquè és un grup nou o perquè han tingut mala sort..., i el dia que saps que han guanyat et fan molt fe-

liç perquè s'ho mereixen i perquè saps que ells ho necessiten.

Quin hauria de ser el paper dels pares?

Haurien d'aprendre a confiar en els tècnics i a animar l'equip. Per norma general els pares no coneixen les regles de joc i alguns es pensen que tenen un Messi, i això no ajuda...

Com obté finançament el club?

De les quotes dels socis, que n'hi ha un centenar; de les quotes dels jugadors; de les tanques publicitàries; del servei de bar; d'una petita ajuda de l'Ajuntament i, sobretot, de la Gran Quina, que aquest any ha estat la millor de totes.

És suficient?

No sempre. Pensa que les instal·lacions són municipals però el manteniment va a càrrec del club, i això són molts diners a l'any. També cal pagar l'equip tècnic, entrenadors, entrenadors de porters... Segueixo?

Tens fama de cridar molt...

Sí, i qui t'ho hagi dit té tota la raó del món. Els darrers dos anys, quan hi havia partit, no sortia al camp. Em poso massa nerviós i prefereixo mirar-m'ho des dels vestidors. Reconec que pateixo molt, i quan pateixo crido...

En qui t'has recolzat tots aquests anys?

L'Eduard Prat ha estat la figura a l'ombra però indispensable en tot moment. Era la persona que em feia posar seny quan calia. Li ha tocat una feina complicada i li estic molt agraït.

El comandament passarà a mans d'un equip més jove presidit per Daniel Genóher. Ferrer encoratja la nova junta a treballar per mantenir un club que ja té 85 anys d'història.

EL CISTELL D'OR
LOTERIA, QUEVIURES I+...

C/ MAJOR, 56. BESCANÓ
TEL. 972 440 920

FRUITA-VERDURA
QUEVIURES-VI
RATAFIES-GRANA
OUS ECOLÒGICS
CÒPIES CLAUS
REPARACIONS JOIERIA
CANVI PILES DE RELLOTGE

NOU SERVEI

ARA TAMBÉ DISPOSEM DE LOTERIA

Esports Pau

ESPECIALITZATS EN FUTBOL I RUNNING
ROBA, COMPLEMENTES I MATERIAL ESPORTIU

Portant aquest anunci
10% de descompte!

adidas MUNICH NIKE PUMA RIPCURL

Major, 43. Bescanó
Tel. 972 44 26 66
esportspau@telefonica.net Segueix-nos!

Dani Genoher és el nou president del club de futbol de Bescanó.
Foto: Rosa Torrijos

La nova junta

Fa uns dos anys que la nova junta està ocupada marcant el que seran les noves línies de treball del club. Tenen clar que no volen canviar l'estructura de l'entitat, sinó que volen basar-se en una forma diferent d'actuar des del futbol de base per assegurar que el primer equip es nodreixi de jugadors del Bescanó.

Tots els membres del nou equip directiu tenen una vinculació personal amb l'esport, tant a títol particular com pel fet que els seus fills juguen a futbol.

Volen formar futbolistes i al mateix temps donar-los un valor humà que els serveixi fora del camp. Saben que no és fàcil i que hi haurà queixes pel canvi de mètode, però confien que el temps i la confiança seran uns bons aliats per a aquest nou projecte.

Els nous membres de la junta són: Joan Antoner, Damià Guillaumes, Daniel Genoher, Ferran Nogareda, Pau Noguer, Ricard Ovide, Agustí Pulido, Lluís Pujadas i Xavier Vinyoles.



> Per Rosa Torrijos

«A casa el futbol passa al davant de moltes coses»

Daniel Genoher i Tarrés,
nou president del CE Bescanó

Daniel Genoher i Tarrés serà el nou president del Club Esportiu Bescanó.

Ha decidit estar al capdavant d'una junta composta per nou persones, totes elles amb fills que practiquen el futbol, tot i que alguns d'aquests nois no juguen en el club bescanoní.

A en Dani no li fa por assumir aquest repte perquè assegura que el fet de ser una junta més nombrosa ajudarà que el club deixi de tenir un lideratge unidireccional per passar a ser molt més democràtic, és a dir, més basat en la participació i la col·laboració de tot l'equip directiu.

Creu que això afavorirà que els canvis que tenen projectats arribin a bon port. Això sí, saben d'entrada que, com totes les noves iniciatives, rebran crítiques i trobaran gent que estarà en desacord, però aquest punt no els desanima a seguir perquè el club de Bescanó s'adapti a la nova manera de fer futbol

A casa de la família Genóher-Esteve el futbol passa al davant de moltes coses. Són grans amants de l'esport i en especial del futbol. Culers de tota la vida, són també grans defensors dels colors del club local. Podríem dir que és una família enllaçada al club blau-i-blanc.

El seu sogre, l'Enric Esteve, va ser un porter destacat de l'època. En Josep, el pare d'en Dani, també va dirigir el CE Bescanó a primers dels anys noranta. La tradició futbolística la van seguir els germans Genóher, que amb només 4 anys, tot i no tenir ni l'edat reglamentària, van començar a jugar a Salt.

En Dani va optar pel Bescanó quan tenia 9 anys i s'hi va quedar fins ben bé els 18, quan va decidir anar al CF Girona. Allà va aconseguir quedar campió de lliga en la categoria juvenil. Posteriorment, i com que els colors de Bescanó eren molt importants per a ell, va escollir tornar a casa. Tot i que no va durar gaire, perquè amb poc més de 20 anys va començar a rodar món. Va jugar en diferents equips de poblacions properes, com per exemple Salt, Cassà de la Selva, Santa Coloma de Farners i Amer. Va penjar les botes de futbolista als 29 anys.

Aquest itinerari creu que li ha servit per aportar els diferents punts de vista dels clubs pels quals ha passat. A més, la nova junta està composta per persones vinculades al futbol, sigui per trajectòries particulars, sigui perquè els fills juguen a aquest esport.

Els darrers anys ha preferit seguir el seu fill Narcís i veure com el jove, que ara té 11 anys, evoluciona dins el club de la capital gironina en la categoria d'alevins.

A banda de jugar a futbol, Genóher va ser delegat de l'equip del seu fill i un dels fundadors del club Bescanó Corre.

Què t'ha motivat a encapçalar la nova junta?

M'ha motivat un projecte comú. Ha estat un procés de debat i d'idees conjuntes, un conjunt de visions que han anat agafant forma. Tots teníem una cosa molt clara, que havíem de treballar des del futbol de base, perquè si un jugador decideix marxar del Bescanó ha de ser per anar a un club més gran i no al poble veí. I si passa això, alguna cosa falla...

Voleu potenciar el futbol de base. Com?

Hem buscat una metodologia de treball i l'hem adequat a la mida del club perquè creiem que el sistema de treball no pot ser el mateix en un club gran que en un de poble. Tindrem un coordinador, que és un professional amb moltes ganes i empenta, que ens ajudarà a dirigir i a formar millor tot l'equip tècnic. Volem que tots els jugadors tinguin una tècnica de joc comuna però no idèntica, ja que volem que al mateix temps s'adapti a cada categoria. També busquem que hi hagi unes normes de comportament i una disciplina conjunta a tot el club.

Això vol dir especialització...

Mentre siguin petits, creiem que els nens han de venir a passar-s'ho bé i a aprendre, però a partir dels 10 anys volem que els futbolistes siguin competents, que ho facin perquè els agrada i perquè tenen les qualitats adequades per seguir progressant dins del club.

Això ajudaria a preservar el primer equip?

Sí, perquè el primer equip s'hauria de nodrir de futbolistes del poble i no tant de gent de fora. Caldria treballar

perquè el planter no marxi a altres equips o almenys que els creem un dubte i les ganes de quedar-se. Això podria garantir millor el futur del primer equip.

Aquest equip és el que més costa de mantenir, oi?

Costa molt. La majoria dels equips d'aquesta categoria són de ciutats més aviat grans. Una ciutat ho pot costejar millor. Els pobles petits ho tenim molt més difícil i quan s'aconsegueix costa molt quedar-s'hi. Ara cal buscar patrocinadors per poder finançar l'equip.

Amb el nou projecte el que més costarà és...

Allunyar una mica els pares dels procediments del club. Considerem que és feina de l'equip tècnic dir als jugadors com han d'actuar i els pares i mares han d'entendre que han de deixar-nos treballar.

El que us podria anar en contra...

Que el primer equip baixés de categoria o que l'equip no s'adaptés al nou mètode de treball.

I si surt bé?

Ens sentirem molt satisfets perquè a mi personalment m'agrada organitzar coses perquè la gent gaudeixi. Tot i que ara no es tracta només de passar-s'ho bé, sinó d'adaptar el club als nous temps i assegurar-ne el bon funcionament.

En Dani Genóher acaba l'entrevista donant les gràcies a la junta per la feina feta i els agraeix l'esforç que han fet per mantenir viu el futbol a Bescanó.



Fleca - Granja
Bar - Restaurant
Can Rafel

Pl. de les Nacions, 12 • Telèfon 972 44 28 41
17162 BESCANÓ (Girona)

OSTEOBESCANÓ
Osteopatia i Quiromassatge

Blai Escribano

c/ de la Barca, 20 - 17162 Bescanó

Tel. 609 354 875

blaiescribanog@gmail.com

www.osteobescano.cat

El grup de futbolistes i l'equip tècnic van visitar l'estadi del RCD Espanyol i també es van fer una foto de grup davant el camp de Bescanó. Fotos: Pere Magrià



III Campus de Futbol

Esport i lleure en el III Campus de Futbol



Per tercer any consecutiu el CE Bescanó ha organitzat un campus de futbol d'estiu. Enguany el nombre de participants ha augmentat considerablement. A banda de l'èxit de participació, cal destacar que al campus de futbol no només hi ha tecnificació esportiva, sinó que també s'hi fan activitats de lleure i excursions

Podem dir que aquest any hem batut el rècord de participació. Al campus s'hi han inscrit un total de 110 nens. Cal recordar que en la primera edició érem 44 participants i en la segona, 86. Això és senyal que podem seguir endavant amb molta confiança.

Com cada any dividim el campus en dues parts: la primera hora i la segona. La primera consisteix en tecnificació individual per postes i en la segona realitzem activitats de lleure. Les dues hores són molt valuoses, en el sentit que intentem que en tot moment el participant se senti còmode i que ho gaudeixi.

Setze monitors que ajuden en tot

moment els participants en la seva estada fan que aquest campus sigui tot un èxit, per la seva paciència, els seus coneixements i el seu somriure contagiós.

Com en les dues edicions anteriors, vam poder realitzar «la sortida», la jornada de participació amb els jugadors del campus del RCD Espanyol, que sempre ens reben amb els braços oberts i amb una gran hospitalitat. Aquest any vam canviar de visita: en les dues edicions anteriors havíem visitat el Camp Nou i aquest any vam visitar el luxós estadi del RCD Espanyol Cornellà-el Prat. Els participants s'ho van passar d'allò més bé i, com sempre, va tornar a ser una

sortida increïble.

L'últim dia del campus tothom estava convidat a poder gaudir del torneig final, de jocs d'aigua, d'inflables, de gelats. Vam muntar una festa que estava a l'alçada del campus.

Abans d'acabar, des de la direcció del campus voldríem donar les gràcies a la junta pel suport que ens ha brindat des del primer dia, als participants d'aquest 3r campus, i als pares i mares dels nens, per l'ajuda en tot moment i per la confiança que ens han brindat. Gràcies de tot cor a tots, i esperem veure'ns l'any que ve de nou.



Les Voltes

cafeteria
restaurant
pizzeria

Plaça de les Nacions, 9 17162 Bescanó
Tel. 972 44 04 55 – cafevoltes@gmail.com

MENÚ DIARI
MENÚ CAPS DE SETMANA
MENÚS PER A COLLES
.....

MENÚ MIGDIA
PER A JOVES
DE L'INSTITUT
.....

TERRASSA TOT L'ANY
OBERT CADA DIA
.....

SERVEI A DOMICILI
(CAPS DE SETMANA)



**“La bellesa d'un somriure
es troba en la salut bucal”**

**Odontologia conservadora
Estètica dental
Implantologia
Pròtesis
Periodòncia
Ortodòncia**

La vostra confiança ens anima a seguir treballant per aconseguir que tots tingueu una boca sana.

Per aquest motiu estem en contínua evolució i poder oferir el millor servei odontològic als nostres pacients.



**CLÍNICA
DENTAL
BESCANÓ**

C/ Major, 8, baixos
17162 - Bescanó
Tel. 972 44 26 26
info@clinicadentalbescano.com
www.clinicadentalbescano.com

Bona part de l'equip de competició del club durant l'estada esportiva d'aquest estiu.



> Per Susanna Oliveira

Club Patinatge Bescanó

Sumant èxits

El Club Patinatge Bescanó continua sumant èxits en la competició d'alt nivell.

Meritxell Font i Ignasi Ciurana es classifiquen per al campionat d'Espanya

Després de la participació, per primera vegada, del grup de Xou Juvenil en el Campionat d'Europa, celebrat a Porto, el club continua sumant èxits en la més alta competició a nivell individual.

Meritxell Font, en la categoria júnior, va aconseguir la classificació per participar en el campionat d'Espanya, celebrat a principis de juliol a les Illes Canàries, després d'assolir la vuitena plaça al campionat provincial i situar-se en 13a posició en el campionat de Catalunya. Un any d'èxits i una gran recompensa, ja que aquest any la Meritxell no ha pogut seguir els entrenaments habituals perquè li coincidien amb els horaris de classe de l'últim curs de batxillerat. Malgrat això i buscant qualsevol forat per poder entrenar, ha aconseguit mantenir-se en el més alt nivell de la competició. Felicitats!

I el patinador del club Ignasi Ciurana (1r en el campionat territorial de Girona) va aconseguir, l'últim cap de setmana de juliol, la classificació per als campionats estatals en categoria infantil després d'assolir el cinquè lloc al campionat de Catalunya. I el proper mes d'octu-

bre viatjarà a Màlaga, on es disputaran els campionats d'Espanya. Felicitats i molta sort!

Dues patinadores més del Bescanó van aconseguir també una plaça per al campionat de Catalunya i una extensa representació del club va participar i defensar el seu treball amb notable èxit en els campionats provincials. Van obtenir plaça per al campionat català Sandra Plaza en categoria juvenil (5a al provincial i 18a al català), i en categoria infantil va representar el club, a més de l'Ignasi Ciurana, la Nora Font (3a plaça al provincial i 20a al català).

A banda de les competicions, les patinadores i els patinadors del club van continuar els entrenaments habituals a nivell individual i en els grups de xou, i el mes de juliol passat van participar al llarg d'una setmana en una estada tècnica, on amb l'ajuda de professionals externs van reforçar la tècnica, la dansa i la coreografia. Els van impartir classes Jaume Pons, entrenador i coreògraf del Club Patinat-



Meritxell Font i la seva entrenadora, Olga Costa, al campionat d'Espanya.

ge Sant Celoni, que els va donar pautes sobre la vessant artística i de dansa, i l'entrenadora del Club Patinatge Artístic Ripollet Janet Ruiz, que els va fer entrenaments de tècnica individual per millorar els salts i les piruetes.

A l'octubre, el festival

I després d'un merescut descans durant el mes d'agost, a primers de setembre el club reprèn de nou els entrenaments per preparar, a banda de les competicions, el tradicional festival del club, que se celebrarà el dissabte 22 d'octubre. Aquest any el festival serà més tard del que és habitual —es feia tradicionalment al mes de juny— per les nombroses competicions en què han participat els patinadors del club els primers mesos d'estiu. No us perdeu aquesta cita!

Club Bàsquet Bescanó

Creixem amb el seny de sempre i les il·lusions renovades

No fa pas tant que vam acabar la temporada 2015-16 i ja estem preparats per afrontar-ne una altra.

Any rere any, seguim creixent en activitats, en equips i en jugadors. Seguim afrontant els nous reptes i compartint la nostra voluntat de viure el bàsquet amb l'esperit i els valors que ens fan créixer com a esportistes i com a persones

Seguim creixent en equips, en jugadors, en entrenadors. Des que, fa dos anys, vam assumir els equips més petits, aquesta temporada hem estat catorze equips de gairebé totes les categories, sis d'ells de formació de base. Som més de 160 jugadors i jugadores, una vintena d'entrenadors i ajudants i dos coordinadors tècnics. A tots ells cal agrair-los la feina ben feta que porten a terme durant tot l'any.

Per Nadal vam organitzar, una vegada més, juntament amb el Club de Patinatge i el Club Esportiu Bescanó de futbol, la Gran Quina de Bescanó. Un any més, amb un gran èxit de participació i d'assistència.

Just abans de Setmana Santa, per segon any consecutiu, la Federació Gironina de Bàsquet va escollir Bescanó per disputar-hi el 2n campionat territorial de categories infantil i cadet 3x3, amb una gran participació de jugadors i jugadores d'arreu de les comarques gironines.

La temporada va ser prou profitosa per a tots els equips del nostre club. Amb dos equips d'escoleta de bàsquet, dos pre-

mini i dos minibàsquet, un preinfantil masculí, un infantil femení, un cadet femení, un cadet masculí, i també els nostres equips sèniors, amb un equip sots-21 masculí, un de sots-25 masculí, un de 3a catalana femení i un de 2a catalana masculí.

Cal destacar l'ascens dels nostres sots-25 a categoria de 3a catalana, així com la participació en la final de Catalunya d'aquest equip, que també es va disputar al nostre pavelló, fent així una diada de bon bàsquet al nostre poble.

En arribar a final de juny, ja amb les lligues acabades, com ja fa uns anys, vam tancar la temporada amb una estada d'un cap de setmana al Col·lell. Una altra activitat en què cada any hi ha més participants. Aquesta vegada han estat més de 90 persones, entre jugadors i cos tècnic. Els nostres nois i noies, juntament amb els nostres entrenadors, van gaudir uns dies amb un ambient molt més relaxat i lúdic que la resta de l'any. El diumenge vam donar per acabada aquesta temporada amb un dinar amb tots els

pares que ens van voler acompanyar.

Durant el mes de juliol tampoc va parar l'activitat de bàsquet al pavelló. En Guille Casas va ser el responsable, juntament amb uns quants entrenadors de la casa, d'organitzar el campus de tecnificació de l'estiu. Aquest any hem comptat amb una col·laboradora molt especial, la bescanonina Queral Casas, jugadora actual del Basquet Landes, de la lliga femenina francesa, i una visita del també bescanoní, i fins fa uns dies jugador del Barça, Èric Vila. A tots ells gràcies per haver participat i aportat la seva experiència als més de 70 participants, entre petits i grans.

Ha estat una bona eina per practicar i millorar tècniques de bàsquet, en un ambient agradable i festiu.

Volem donar les gràcies a tots els espectadors que cada jornada veniu a animar els nostres equips i ens agradaria seguir comptant amb vosaltres els dissabtes per donar suport a tots els nostres nois i noies. De debò que és una molt bona manera d'ajudar-nos i així... seguim creixent!



Els jugadors i les jugadores, l'equip tècnic i la junta del Club de Bàsquet Bescanó, en una foto de grup.
Foto: Joan Carles Núñez



El grup d'excursionistes, a Poblet.

Casal d'avis

> Per M. Dolors Majoral i Tort

Els avis de Bescanó i Bonmatí, a l'Espluga de Francolí

En creuar l'entrada d'accés al Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí, els ulls topen amb un rètol que resa: «Per saber on anem, cal saber d'on venim». Una frase ben senzilla, però, tanmateix, tan certa!

Una frase ben senzilla, però, tanmateix, tan certa! No vaig trigar gaire a comprovar la raó que tenien aquelles poques paraules quan el grup en el qual m'incloïa, dels casals d'avis de Bonmatí i de Bescanó, ens vam anar dispersant pel recinte i anàvem comentant admirats entre nosaltres els aparells i atuells que antany havien format part de la nostra vida quotidiana i que, a poc a poc, gairebé sense adonar-nos-en, havíem anat substituint per dispositius i receptacles més moderns que havin ajudat a fer la vida més fàcil, sobretot a pagès.

La majoria del grup eren gent que havien nascut i viscut la primera etapa de la seva vida en el món rural, i els que no, en teníem vinculació directa a través de familiars propers.

Quanta nostàlgia s'endevinava en els comentaris de tots els presents! Quines cares de satisfacció! Per una estona vam retornar a la infantesa i joventut perduda ja fa molts anys!

Amb cares alegres vam tornar a pujar a l'autocar, i en Joan, el xofer, ens va traslladar al poble de Vimbodí, concretament a un taller artesà on es

treballa el vidre. Allà, ens van fer una demostració d'aquest ofici tan fascinant.

I, entre una cosa i l'altra, es va fer l'hora de dinar, per això vam encaminar-nos a un restaurant del mateix poble on es van ocupar de la intendència.

Era hora de tornar a l'autocar, aquest cop per dirigir-nos a Poblet, indret que la majoria ja coneixíem, però on sempre és agradable tornar.

El Reial Monestir de Santa Maria de Poblet va ser durant un període de temps fossar dels reis d'Aragó i comtes de Barcelona, des de Jaume I el Conqueridor fins a Joan II d'Aragó i la seva segona esposa, Joana Enríquez, pares de Ferran el Catòlic.

El guia ens va anar desgranant la història del monestir cistercenc ubicat a la Conca de Barberà. Ens vam assabentar que fou patrocinat per Ramon Berenguer IV, comte de Barcelona, qui el deixà en mans dels monjos cistercencs de l'abadia de Fontfreda l'any 1149.

Després de segles d'esplendor, el 1835 va entrar en decadència fins al total abandonament a conseqüència de la Des-

amortització de Mendizábal. Gairebé un segle després, l'any 1930, va començar la seva restauració, i el 1940 van retornar a l'abadia alguns monjos. Actualment n'hi viuen vint-i-nou.

El 1991 la Unesco el va declarar Patrimoni de la Humanitat.

Davant del monestir ens vam fer la fotografia de família per deixar constància d'aquesta sortida que va resultar enriquidora i divertida per a tots els que vam tenir la sort de poder gaudir-la.

Finalment, pels volts de les sis de la tarda, va ser hora de tornar cap a casa. El sol, però, encara era alt, circumstància que ens va permetre fruit del paisatge amb el qual ens obsequiava la primavera. Aquí i allà els camps de colza florida que encatifen de groc els conreus, i tantes meravelles!

A l'horitzó, cap a l'esquerra, Montserrat com a teló de fons. La muntanya màgica que tots els catalans portem al cor!

I així vam esgotar un altre dia de la nostra ja dilatada existència, un jorn, però, que ens va deixar petja i que voldríem repetir més sovint!



Cantaires i acompanyants, davant la porta de Santa Maria de Valldeflors i un moment del concert a l'església de Tremp.

> Per la Coral Josep Ruhí



Un bonic viatge al Pallars Jussà

Els dies 18 i 19 de juny, tot complint la nostra part de l'intercanvi acordat amb l'Orfeó de Tremp, iniciat amb la seva vinguda a Bescanó l'any 2014, cantaires i acompanyants sortírem cap a Tremp. Abans d'entrar a l'eix Girona-Cervera vam fer parades a Anglès i a Sant Martí Sapresa per recollir els companys d'Osor, Anglès i Sant Dalmai.

Després de contemplar, altre cop, admirats, el paisatge que travessàrem per diferents contrades de Catalunya, vam arribar a la ciutat de Tremp (Tremp té reconegut el títol de ciutat des del segle XIX), on se'ns presentà al davant l'imponent campanar i temple de Santa Maria de Valldeflors, que és on cantàrem. A tocar, a la dreta, hi havia l'Hotel Segle XX («el Sigle»), establiment centenari on vam fer estada.

L'estada a Tremp

Abans de dinar, férem una passejada pels carrers del centre. La torre que hi ha quasi adossada a l'absis del temple era de l'antiga muralla. N'hi ha altres de salvades. Algunes són habitades, igual que alguns trams de muralla amb finestres al carrer. Férem un tomb per l'exterior, pel passeig del Vall, la plaça Capdevila, el passeig Manyanet (aquests vials són amples). A continuació, com si fos per una porta, entràrem a dintre i, passant per

carrers, arribàrem a la plaça de l'Església, on contemplàrem la façana i la casa modernista de Feliu Fontova. A la plaça lateral hi ha el monument a Mn. Josep Manyanet, capellà, fill de Tremp, que arribà a ser fundador i sant. En sortírem pel carrer de Soldevila i, creuant el del Vall, arribàrem al passeig del Dr. Pearson (anomenat així en honor de l'enginyer fundador, promotor i primer director de la construcció de les preses i centrals hidroelèctriques de la Canadencà al Pirineu). És el gran carrer burgès (noble, en deien abans) i modern de la ciutat. Hi ha el Teatre La Lira, la Caixa de Pensions i algunes de les cases comercials i industrials locals més antigues.

Al Pinell, esplèndid parc i zona esportiva, alguns hi van anar a la tarda, després del concert. Altres vam anar a veure el partit de promoció del Girona a Còrdova en un cafè.

Després de la trobada per assajar vam iniciar el concert, a les sis de la tarda. La

basílica de Santa Maria de Valldeflors estava plena de públic i els cantaires, nerviosos. La Coral Josep Ruhí va interpretar cinc cançons. A continuació, va ser el torn de l'Orfeó de Tremp, que també va cantar cinc peces, i tot seguit vam poder interpretar un cant conjunt. Després d'un oferiment de flors, vam convidar el públic a cantar amb nosaltres *Els segadors*.

Al vespre, ja una mica més tranquils, vam gaudir d'un sopar i vam poder xerrar i explicar acudits, històries, cançons i més cançons. També vam comprar coca de recapte, de samfaina, del Forn de Palau, una especialitat del país. Renoi, quin èxit! A Tremp en diuen «coca d'enciam».

El diumenge vam poder gaudir d'una ruta turística cultural i paisatgística: museu, castell, vistes al Montsec, visita a la col·legiata d'Àger... I després, carretera i manta cap a Bescanó. Per sort, sempre ens toca un bon xofer!



Vilaplana i Noguer, amb un dels cartells promocionals.

> Per Rosa Torrijos

Comerç proper i de confiança

L'Associació de Comerços i Serveis de Bescanó es va fundar l'any 2008 amb la finalitat de poder crear estímuls perquè els veïns del municipi apostin més pel comerç local.

Actualment disposa d'una quarantena d'associats, que suposa més del noranta per cent del petit comerç del municipi.

La nova junta serà presidida per M. Àngels Vilaplana, que substitueix Pau Noguer.

El grup de comerciants estan pensant en propostes innovadores que puguin fer-se a través de les xarxes socials per motivar els joves a comprar al poble

Qui no s'ha trobat alguna vegada que s'ha deixat la cartera a casa o que no sap quina és la talla de la sogra? «Emporta-t'ho i que s'ho emprovi i ja passaràs a pagar-ho quan puguis» o bé «No pateixis, quan m'arribi t'ho deixaré a casa», són unes frases que no sentirem mai en un gran magatzem però sí a la botiga del barri o del poble.

«Només es pot competir amb les grans superfícies a base de sinergies entre comerços o d'associar-se per fer accions comunes. Un altre punt fort del petit comerç és el tracte personalitzat que podem oferir als nostres clients», explica Noguer.

A finals del 2008 es va fundar l'Associació de Comerços i Serveis de Bescanó per crear complicitats entre els diferents associats, intentar competir degudament amb les grans superfícies comercials i crear estímuls perquè els veïns de Bescanó –i també la gent de pas– optessin per comprar els productes que el petit comerç pot oferir.

Després de més de vuit anys de vida, els associats valoren la comissió de manera positiva, ja que poden fer accions promocionals que si les volguessin fer de manera individual seria impossible. Asseguren que associar-se ha estat avantatjós tant per al comerç com per al con-

sumidor, ja que el client obté descomptes i participa en sortejos de productes o serveis que utilitza habitualment.

Els diners de què disposa l'associació surten majoritàriament de les quotes dels socis, que actualment són uns 40, però també reben una subvenció de l'Ajuntament de Bescanó i una altra de la Generalitat. Mentre va durar la crisi, les subvencions de la Generalitat es van anar endarrerint molt, fins al punt d'haver de demanar préstecs personals per poder tirar endavant les accions promocionals.

Malgrat aquests entrebancs, l'associació

segueix fent campanyes promocionals. Alguns exemples són el rasca-rasca, els Desitjos de Nadal. També col·labora amb totes les festes dels pobles quan celebren les seves festes majors i organitza activitats com ara la mostra gastronòmica *Tasta l'Estiu*, que té molt d'èxit de participació.

«Al mes d'octubre la gent ja pregunta quan començarà la campanya de Nadal. Això vol dir que ja s'ho esperen. I si t'oblides de fer-los omplir la butlleta pel sorteig t'ho recorden ràpidament», expliquen els associats de l'entitat.

Entre les novetats futures compten poder renovar el web corporatiu de l'associació, fer cursos per aprendre a manejar les xarxes socials i poder fer promocions *on line* per arribar a un públic més jove. També mantindran les accions promocionals que es fan durant l'any i que tenen força sobretot en època nadalenca.

Entre les assignatures pendents diuen que els agradaria senyalitzar l'eix comercial del poble i confeccionar un mapa amb rutes per fer a peu on hi figurin els comerços associats.

El futur de la carretera

La principal preocupació del comerç de Bescanó sempre ha estat el futur de la carretera, sobretot pels comerços més propers al carrer Major. Els fa por que succeeixi el que ha passat en altres pobles veïns, que amb els nous accessos han vist perdre els clients de pas.

A títol particular se sumen a la idea de tenir una carretera segura i amb menys trànsit, però pateixen per si es fa una variant, ja que probablement suposaria el tancament d'alguns establiments i la pèrdua de llocs de treball amb el consegüent perjudici per a moltes famílies que en depenen.



Cada any l'associació organitza el *Tasta l'Estiu*, que té molt d'èxit de participació.

«Només hem de veure el que ha passat als pobles del voltant. La Cellera n'és un exemple clar. Des que han desviat la carretera, el comerç està més mort que viu, perquè han perdut els clients que eren de passada», explica Vilaplana.

Ja han anunciat que properament hi haurà obres de millora a la carretera, concretament al tram de la Pilastra. Aquest projecte afectarà més el flux de trànsit que passa pel poble, i per aquest motiu s'han reunit amb l'alcalde, per fer-li arribar la seva preocupació i demanar vies alternatives perquè les conseqüències de les obres siguin més suportables.

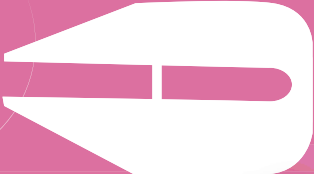
Està previst que les obres durin un any i se sap que enderrocaran part de la muntanya i que això serà complicat per a les persones que necessiten passar per allà. Però un cop fet l'enderroc demanen dues coses. La primera seria que part de les obres es poguessin fer de nit. I la segona, que s'obriessin dues vies alternatives: una que passi per Santa Anna, per als que van

a Girona, i l'altra per la Pilastra, per als que van cap a Olot. D'aquesta manera no es tallaria el trànsit en cap moment i tot seria més tolerable.

El fet de patir obres públiques no és nou per als comerciants. Recorden perfectament altres vegades en què tot plegat era una murga, no només per les operacions que es feien al carrer, sinó perquè els conductors no paraven de queixar-se amb tocs de botzina durant tot el dia. Asseguren que hi havia moments que era insuportable.

La nova junta

La junta està formada per Maria Àngels Vilaplana (Electrodomèstics i Motos Vilaplana), Jordi Calderón (Bar i Restaurant El Bescanoní), Josep Gafarot (Carnisseria Can Josep), Damià Guillaumes (Assessoria Bescanó), Anna Vivancos (Granja Can Rafel), Toni Vilert (Cafeteria Les Voltes), Júlia Noguer (Regals i Moda Júlia) i Cristina Carrera (Perruqueria Estils).



ESTÈTICA DOLORS

40 anys al servei de la bellesa

c/ Major, 63 - Bescanó
Tel. 972 44 00 72
Horari a convenir
www.esteticadolors.com
esteticadolors@hotmail.com

*Descobreix al nostre centre els tractaments i serveis que et podem oferir!
*Disposem de packs promocionals



NOU SERVEI
LPG: allibera el greix localitzat, referma i remodela

> Llars d'infants Bescanó-Nins i El Carrilet

> Per les educadores

S'acaba el curs!

S'acaba el curs i els nostres menuts es fan grans... Tot i que les llars d'infants resten obertes durant el mes d'agost, els nens i nens de les llars d'infants creixen i alguns canvien d'aula i altres se'n van cap a l'escola



Els nens i nenes de la llar El Carrilet vam rebre la visita de dos tècnics sanitaris que van amb una ambulància i ajuden les persones.



Llar d'infants El Carrilet

«Quan estalvies a un infant l'esforç que ell podria fer, li estàs impedit créixer»

Maria Montessori



Als infants de la llar Bescanó-Nins els agraden les flors, les plantes i anar al mercat!



Llar d'infants Bescanó-Nins

Doncs sí, ja s'ha acabat un curs i en comença un altre.

Els tigres i els lleons ens diuen adéu per començar un nou cicle, mentre que els nostres petits micos i elefants ja s'enfilen cap a Llar 2!

El que no saben és que els espera un munt de sorpreses noves!

Els carrers de Bescanó s'inunden de Pokémons

Una nova vida regna pel poble de Bescanó des de fa uns mesos. Petites criatures conviuen pels carrers del municipi. El pavelló i l'església de Sant Llorenç s'han convertit en gimnasos. I han obert unes petites botigues on venen pocions, ous, encens, esquers i, el més buscat, unes boles màgiques. El més estrany, però, és que molts bescanonins s'han convertit en autèntics entrenadors de pokémons

Sí, si heu vist un vianant amb el mòbil enlaire pels carrers del poble, probablement no estava fent una foto ni buscant Wi-Fi, sinó intentant caçar un Pokémon. Estem parlant de la nova aplicació per a mòbils PokémonGo, que ha revolucionat tot el món i també Bescanó. Es tracta d'un joc senzill i addictiu que utilitza el sistema de posicionament global per detectar on i en quina posició es troba el jugador de la vida real, per tal de fer aparèixer a prop d'ell i a través de la pantalla del mòbil un personatge de Pokémon –la mítica sèrie de dibuixos animats que es va estrenar el 1997.

A partir d'aquí, l'usuari ha d'intentar atrapar el personatge amb unes boles vermelles i blanques anomenades Pokéball. A mesura que el jugador va caminant pel poble, se li apareixen més i més Pokémons amb l'objectiu final de completar la Pokédex, és a dir, arribar a capturar les 150 criatures que hi ha.

A Bescanó hi ha pocs Pokémons. Els més comuns són els Rattata –rata–, Pidgey –ocell– i Zubat –ratpenat–. És en zones d'aigua com a la riba del riu Ter on acostuma a haver-hi Magikarp –peix–, Horsea –cavallet de mar– o Goldeen –peix globus–. Els més buscats i els que tothom

vol tenir a la butxaca però que són difícils de trobar són els Pikachu.

«A la plaça de les Nacions em va aparèixer un Pikachu però se'm va escapar i no el vaig poder caçar», explica el bescanoní Sergi Soler, de 23 anys. El jove va descarregar-se el joc perquè volia redescobrir els personatges de la mítica sèrie de dibuixos animats que mirava quan era petit i amb què jugava amb la seva Game Boy. El gran al·licient d'aquest nou joc que el fa diferent de la resta és la combinació de la realitat física i la virtual. «És un joc que t'obliga a sortir de casa per poder jugar-hi», explica Soler, que confessa que en diferents ocasions ha sortit expressament al carrer per jugar al PokémonGo.

Els que sí que van poder caçar un Pikachu a Bescanó van ser en Pol Brull, de 20 anys, i en Marc Verdaguer, de 32 anys. Junts i acompanyats d'en Kevin López, de 19 anys, i altres bescanonins, van a caçar Pokémons quan estan junts, fent una ruta per les Poképarades que hi ha a Bescanó. Es tracta de llocs o monuments emblemàtics del poble, com ara el camp de futbol, les escultures *De tot cor* del Casal d'Avis i *El patronat de Bescanó* de la plaça del Mil·lenari, les ruïnes del carril bici, el santuari de la carretera que va cap a Estanyol o l'església de Montfullà, on els bescanonins poden passar a recollir boles i altres obsequis per caçar els Pokémons, fer-los evolucionar i, a la vegada, fer-los més forts.

«Abans de quedar per anar a prendre un cafè passem per les Poképarades a recollir material,

perquè si et surt un Pokémon difícil de trobar i no tens boles no el pots caçar», assegura López.

Al PokémonGo no es tracta només de caçar. L'altra opció que t'ofereix és poder conquerir i defensar els gimnasos. A Bescanó n'hi a dos: al pavelló i al safareig de l'església de Sant Llorenç. Allà, cada usuari s'ha d'unir a un dels tres equips que hi ha en joc: el groc –l'electricitat–, el blau –l'aigua– i el vermell –el foc–, i lluitar amb els seus Pokémons per apoderar-se de l'espai.

«Per una banda és un joc que està molt bé perquè has de sortir de casa i et mous, però la gent s'ha de conscienciar que tot té un límit perquè molts hi juguen mentre condueixen», explica una altra bescanonina fan del joc, l'Ariadna Brull, de 24 anys. Tanmateix, ara l'aplicació en superar els 20 km/h t'alerta que no pots jugar-hi conduint.

Tot i el *boom* que està tenint el joc, alguns afirmen que cada vegada hi juguen menys. «El PokémonGo no té una història que t'enganxa per seguir jugant, aquí només vas caçant Pokémons i poca cosa més», explica Verdaguer. Altres, com en Pol Brull, troben a faltar que la lluita entre Pokémons sigui més enriquidora i que puguin competir en directe amb altres jugadors i no amb la màquina com passa ara. Tots, però, confien que el joc seguirà evolucionant i anirà incorporant totes aquestes mancances que té actualment perquè així els jugadors es puguin sentir uns autèntics entrenadors de Pokémons.



Flors i festa per acabar el curs

La tradició de fer catifes amb flors s'ha perdut a molts pobles de Catalunya. Els alumnes de l'escola de Bescanó l'han mantingut viva perquè és una activitat que estimula la creativitat i perquè pensen que val la pena conservar aquest costum antic.

Els comiats sempre són emotius i divertits. Aquest any a l'escola se n'han celebrat dos, el dels que marxen a l'institut i el dels que fan el canvi del cicle infantil al de primària

> Escola Doctor Sobrequés



Els tres grups de P-5 que aquest setembre començaran el primer curs de primària.



Festa de fi de curs a l'escola

Un any més vam celebrar que s'acabava el curs a l'escola, i ho vam fer amb els jocs que havien preparat els nois i noies que acabaven l'escola i que ja se'n van cap a l'institut.

Vam maquillar-nos, vam mullar-nos, vam jugar a escacs... En fi, va ser una festa molt divertida, i un cop ens vam haver acabat el gelat vam acomiadar els de 6è.



Comiat dels alumnes de P-5

El 17 de juny vam celebrar l'acte de comiat dels alumnes que han acabat P-5 i que aquest curs ja faran primària.

Va ser un acte molt emocionant: cada un va rebre un diploma per demostrar els seus aprenentatges.



Catifes de flors

Un any més, i ja en fa una colla, els nens i nenes de l'escola van fer catifes de flors i altres materials el dia de Corpus a la plaça de les Nacions. Pensem que és una tradició més del nostre país i que no s'hauria de perdre, ja que aquestes petites coses són les que ens fan ser com som i ens fan estimar el nostre petit país. Un país el fa la gent que hi viu, però també els costums i les tradicions que ens han fet arribar fins aquí.

Voldríem també des d'aquí animar les altres entitats del poble a afegir-se a la diada i a fer encara més gran la festa.



Dissenyar les catifes de flors és una bona manera de preservar les tradicions i, a més, estimula la creativitat.

L'escola d'atletisme segueix creixent

El curs escolar va tornar a tenir l'escola d'atletisme com a activitat extraescolar.

Es nota que aquest esport ha anat engrescant cada vegada més nens i nenes, perquè ja podem parlar d'èxit de participació, ja que hi han pres part més de 50 alumnes de totes les edats

Els corredors que s'hi van inscriure, segons l'edat, van anar aprenent les diferents modalitats atlètiques. A més, fomentant els valors bàsics de l'atletisme, com per exemple la companyonia i l'esforç. I intentant fer-ho mentre es diverteixen i s'ho passen d'allò més bé!

Cal remarcar que no tot és córrer, sinó que fem altres modalitats, com ara salts i llançaments, i que hi pot participar tot-hom. També hem començat a competir

en alguna cursa tant en l'àmbit provincial com de tot Catalunya.

La participació ha estat força bona i s'han obtingut bons resultats. Alguns dels alumnes que han quedat entre els primers llocs són: Biel Coll, Emma Alcon, Marcel Vendrell, Beth Pont, Alades Pinsach, Miquel Valera, Iu Vinyoles, Maria Gotarra, Lluc Reig, Diana Romero, Ester López i Marina Solà.

Igualment, hem de destacar que l'Ester

López i la Marina Solà van participar en la final de Catalunya. La Marina va quedar tercera en el gran premi de cros i va guanyar nombroses curses tant en la seva categoria com en algunes en l'àmbit absolut.

Ja estem pensant en la propera temporada i ens agradaria que més alumnes de l'escola s'anessin a prendre part en aquesta activitat. Per tant, us animem perquè aquest curs hi participeu!





> Per Joaquim Cullell, director de l'institut

> Institut La Miquela

Es gradua la primera promoció d'alumnes de l'institut La Miquela

El mes de juny passat, l'institut La Miquela de Bescanó va graduar la primera promoció de noies i nois de batxillerat.

L'any 2010 el centre tenia una cinquantena de joves i una dotzena de professors. Actualment ja té 250 alumnes i un claustre de 30 docents



**CONSTRUCCIONS
MANUEL QUINTERO, S.L.**

• REFORMES INTERIOR / EXTERIOR •
• OBRA NOVA •

construccionsmanuelquintero@gmail.com
tel. 639 932 603



**LOTERIA
Santa Eugènia**
ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES NÚM. 11

A més de la loteria habitual disposem de loteria de Nadal de:
ÀVILA - ALMENDRALEJO (Badajoz) - CÒRDOVA - PUIGCERDÀ
PALMA DE MALLORCA - TENERIFE - CARTAGENA

També fem PARTICIPACIONS de forma gratuïta per a:
ENTITATS, EMPRESES, CLUBS ESPORTIUS I ALTRES

Informa-te'n a: info@loteria11girona.com . Tel 972 240 615
C/ Maçana, 55. GIRONA





Una foto dels alumnes graduats, amb els seus familiars. Foto: Pere Magrià

Tot va començar el 7 de setembre del 2010, quan una cinquantena de nois i noies entraven per primera vegada al nou centre d'educació secundària de Bescanó, el SES La Miquela, i es convertien en «la primera promoció», i passaran a l'arxiu històric del poble com a tal.

El nostre SES va néixer com una secció d'institut annexat al Vallvera de Salt, que disposava aleshores de dues classes, una aula d'informàtica, 50 alumnes, un claustre de 6 professors i un conserge.

Any rere any, el centre ha anat creixent, ampliant els espais, els recursos, l'oferta educativa, el nombre de companys, el nombre de professors... fins a acon-

seguir la categoria d'institut de Bescanó. Un institut que iniciarà el proper curs escolar amb 18 aules, uns 260 alumnes i un claustre de 30 professors, i que oferirà ESO i batxillerat en horari de matins.

Han estat 6 anys d'organització, de creixement, de creació, de consolidació, de treball, d'il·lusió, d'esforç, de millora, de constància, de coordinació... de tota una comunitat educativa que ha fet possible, entre altres coses, que el 17 de juny poguéssim celebrar la graduació de la primera promoció de nois i noies que han cursat el batxillerat a Bescanó.

I en aquest sentit vull donar les gràcies, en nom del claustre, en primer lloc a tots aquells pares i mares que han confiat en el projecte de centre, ja que som conscients de la responsabilitat de la seva decisió quan van apostar per un centre de nova creació, que iniciava el camí dels postobligatoris. A data d'avui ja podem dir que el 100% del nostre alumnat que s'ha presentat al juny a selectivitat l'ha aprovat. En segon lloc, també és just donar les gràcies als responsables de l'Ajuntament, que sempre els hem tingut al costat, i, per descomptat, als nostres apreciats alumnes, als quals els desitgem molta sort.



PINTURA I DECORACIÓ

**Tot tipus d'aplicacions
de pintura i estucats
tant per a interior
com exterior**

JOSEP SANVICENS

C/ Coromina, 21 - BESCANÓ

Tels. 972 442 849 - 630 956 127

<http://pintorssanvicens.amawebs.com>

L'Empalme

BAR RESTAURANT

Carretera de Sta. Coloma a Girona
(a 2 km de la sortida de l'eix transversal)

17185 Vilobí d'Onyar
Tel. 972 47 32 41



Són necessàries les barreres que hi ha col·locades a la via verda? Bescanó és un poble segur?

> **Partit Demòcrata Català**

> **Pere Lluís Garcia, alcalde**

Bescanó és un municipi segur

No en tenim cap dubte i ens ho confirmen les estadístiques que ens fan arribar periòdicament els Mossos d'Esquadra. Però això no vol dir que no tinguem cap problema: en tenim, però en cap cas són superiors als dels altres pobles veïns, i tenim constància que els Mossos treballen continuament per poder-los reduir cada cop més. En tot cas, per aconseguir-ho és imprescindible la col·laboració ciutadana, fent arribar als Mossos d'Esquadra tota la informació i les sospites que pugueu tenir, ja que això els ajuda molt en la seva feina.

No obstant això, sí que és veritat que a vegades confonem la seguretat amb els actes d'incivisme, que també poden trasbalsar la convivència, i per sort al nostre poble d'aquests també en tenim pocs.

Des de l'Ajuntament treballem en coordinació amb tots els agents socials del poble, escolars, sanitaris i serveis socials, per poder detectar amb antelació possibles problemes, i procurem fomentar activitats principalment per a la mainada i el jovent, perquè creiem que el millor que es pot fer

per augmentar la seguretat i el civisme és fer una bona prevenció.

Parlant de seguretat és important esmentar les obres de millora del tram de la carretera de la Pilastra que es portaran a terme durant el pròxim any i que, junt amb les que es van fer al tram del Pou del Glaç, faran que es resolguin dos punts negres molt importants de la carretera de la vergonya al pas pel nostre poble.

Respecte a la necessitat o no de les barreres situades a la via verda, la nostra resposta és que sí que són necessàries i que van ser col·locades per resoldre un clar cas d'incivisme.

Convertir l'antiga via del tren d'Olot en via verda implicava que només podia ser utilitzada per vianants i ciclistes. Tot i això, alguns veïns la feien servir per passar-hi amb cotxes i fins i tot amb tractors.

Per garantir la seguretat dels usuaris i mantenir l'estat del ferm en bones condicions, el Consorci de les Vies Verdes va decidir posar paranyes per evitar actes

incívics. Però, tot i això, els actes vandàlics de persones que eren contràries a la seva col·locació van fer que s'haguessin de provar altres opcions que també van resultar fallides. Finalment els tècnics del Consorci van optar per instal·lar-hi les barreres actuals com a solució definitiva, tal com n'hi ha en altres punts de les vies verdes.

Els darrers accidents han motivat que durant aquest any hàgim tingut diverses converses amb el Consorci per impulsar accions alternatives i complementàries per millorar la seguretat.

Val a dir que sabem que aquest és un tema que també preocupa el grup de l'oposició i, per això, fins i tot els vam convidar a assistir a la darrera reunió que vam tenir amb els responsables del Consorci, en què vam acordar noves millores substancials que ben segur minimitzaran el risc i la gravetat del dany en cas d'impacte.

Des de l'Ajuntament continuarem treballant per fer un poble més segur en què per damunt de tot prevalgui la convivència entre els seus habitants.

> **ERC Bescanó**

> **Xavier Vinyoles i Compta, regidor**

Depèn de cadascun de nosaltres viure en un poble més segur

Tots alguna vegada hem cregut que incomplir una norma de trànsit no comporta conseqüències, ens donem multitud d'autoexcuses: «És un moment», «Ningú ho veurà», «No molestaré a ningú», etc. Accions que creiem innòcues comporten conseqüències que no veiem. Al nostre poble n'hem tingut diverses mostres.

El costum d'aparcar el cotxe prop dels encreuaments fent cas omís de la pintura groga que ho prohibeix provoca un clar risc d'accident en dificultar la visibilitat. La resposta ha estat instal·lar barreres físiques que impedeixen l'aparcament però que enlletgeixen molt el poble; però, per a alguns incívics, això encara no és suficient, ja que aparquen al costat de les pilones.

Una situació similar s'ha produït al carril bici, on l'acció incívica d'alguns conductors que utilitzaven la via verda com a variant al carrer Major incomplia la senyalització i generava risc greu per als vianants i ciclistes. Aquesta actitud va tenir com a resposta la col·locació de barreres de fusta per barrar el pas als cotxes.

Aquestes barreres van ser repetidament arrencades, fet que va provocar que fossin substituïdes per barreres d'acer. Això ha comportat una segona derivada: les barreres generen un perill per als ciclistes de la via, en tractar-se d'un element molt rígid situat a mitja altura i integrat en el paisatge, ja que estan pintades de groc i verd. Ciclistes de totes les edats, en no adonar-se de la seva presència, hi impacten i es produeixen lesions de diversa gravetat, cops, rascades, talls, i fins i tot clavícules i costelles trencades.

En repetides ocasions des del grup municipal d'ERC-AM hem exposat en els plens de l'Ajuntament la necessitat de prendre mesures per corregir aquest problema, però se'ns deia que no hi havia constància de cap accident i que, per tant, no calia fer res. Cansats de no ser escoltats, vam concertar una reunió amb tècnics de Vies Verdes per buscar solucions al problema, convidant l'equip de govern a la reunió, com no podia ser d'una altra manera. La resposta va ser anul·lar la reunió i seguir

amagant el cap sota l'ala. Han calgut més accidents per tal de reconèixer l'existència del problema, i ens els podríem haver estalviat. Finalment s'ha establert un diàleg amb els responsables de Vies Verdes que ha originat una proposta d'actuació que tots els grups representats a l'Ajuntament creiem que pot solucionar els dos problemes: l'accés de cotxes a la via i la seguretat dels ciclistes i vianants. En breu veurem instal·lades aquestes mesures correctores; amb tot, si es mostren ineficaces, caldrà reestudiar-les fins a trobar una solució adequada. No ens han de caure els anells per reconèixer que una actuació no ha estat encertada, cal aprendre dels errors.

Són dos exemples de com l'incivisme d'alguns origina, tot i que no d'una manera directa, conseqüències negatives per als altres. Les respostes a l'incivisme poden ser barreres, portes, multes, etcètera, si és necessari, però des d'ERC-AM creiem que la millor mesura és la conscienciació i la pedagogia: depèn de cadascun de nosaltres viure en un poble més segur.

Reconeixement pels mèrits esportius del Club Patinatge Bescanó

A mitjan maig, quan feia poques setmanes que els joves patinadors havien aconseguit la quarta posició en el campionat europeu celebrat a Portugal, l'Ajuntament de Bescanó va fer un acte reconeixement per la trajectòria del club bescanoni

Amb l'espectacle *Fil de llum* i gràcies al seu tercer lloc en el campionat d'Espanya i a la mateixa posició en el campionat de Catalunya, el grup juvenil de xou va poder debutar en la competició internacional, celebrada a Porto el dia 29 d'abril.

En només dos anys de trajectòria com a grup de xou han aconseguit una fita que semblava inabastable per al club: competir en el campio-

nat europeu.

Per aquest motiu, l'Ajuntament de Bescanó va voler fer un acte de reconeixement per l'esforç dels patinadors, l'equip d'entrenadores, el club i els pares i mares que han estat presents en tota aquesta aventura esportiva.

Durant l'acte, que va tenir lloc a la sala de plens de l'Ajuntament de Bescanó, tant

l'alcalde, Pere Lluís Garcia, com el president del club, Manel Quesada, van coincidir a manifestar que calia la valentia dels joves del grup de xou, sobretot tenint en compte que eren de les més petites de la competició.

Després de les felicitacions, l'acte es va cloure amb un refrigeri per a tots els assistents.



L'acte va tenir lloc el divendres 13 de maig a la sala de plens de l'ajuntament de Bescanó.
Foto: Rosa Torrijos

Descens popular amb piragua per reclamar més aigua al riu Ter

En la 15a edició del descens popular pel riu Ter hi van participar els alcaldes de Bescanó, Sant Gregori, Salt i Girona, i hi van prendre part els actors Joel Joan i Txé Arana

El 10 de juliol es va celebrar el XV Descens Popular amb Piragua pel Ter - Memorial Francesc Ferrer i Gironès, entre Bescanó i Girona.

En l'acte hi van participar 155 persones, 40 més que l'any passat. Com sempre, va ser una jornada lúdica i festiva, però enguany s'hi va donar un caire reivindicatiu reclamant H_2O al Ter i posant de manifest que aquest riu, segurament, és el més sobreexplotat del nostre país.

A l'inici del descens, que va acabar amb un dinar popular a Fontajau, els actors Joel Joan i Txé Arana van llegir un petit manifest en relació amb el Ter.

En el descens en piragua hi van participar l'alcalde de Bescanó, Pere Lluís Garcia; l'alcalde de Sant Gregori i president del Consorci del Ter, Joaquim Roca, i l'alcaldesa de Girona, Marta Madrenas. L'alcalde de Salt, Jordi Viñas, també hi va ser present.

L'activitat estava organitzada pel Club de Piragüisme Salt-Ter i tenia el suport del Consorci del Ter, entre altres organismes.



Els alcaldes amb l'actor Joel Joan. Foto: Consorci del Ter



«El tren d'Olot, que marxa quan vol i arriba quan pot»

El tren d'Olot (1893-1969) seguia un traçat de via estreta. La via ressegueix els 55 quilòmetres que separen Girona d'Olot i recorre les valls dels rius Ter i Brugent.

La construcció d'aquesta línia fèrria, es va iniciar l'any 1893. L'any 1895 va entrar en servei el primer tram, de Salt a Amer, però la línia completa no es va inaugurar fins al 14 de novembre del 1911. Durant aquest període, l'empresa FEVE (Ferrocarriles Españoles de Vía Estrecha) gestionava aquest transport públic servit per màquines de vapor i una de dièsel.

El tren tenia un camí ben difícil de recórrer a causa de l'orografia de la zona. Si bé és cert que des de Girona fins a Anglès el relleu era planer, a partir del Pasteral era ple de pendents i revolts. Probablement per aquest motiu van planejar un traçat més uniforme, més curt i de millor estructura que la resta de ferrocarrils de Girona.

El tren, conegut popularment com el Carrilet, era el més important de Girona, tant pel que fa al nombre de viatgers com pel volum de mercaderies que s'hi transportaven. Les xifres de l'època parlaven de 600.000 passatgers a l'any.

Malgrat això, el carrilet de Girona a Olot va quedar suprimit per ordre ministerial el 15 de juliol del 1969 i es va convertir en una via verda per a vianants i ciclistes l'any 1994.

El tram antic s'ha reconvertit en via verda o carril bici.

L'Estació de Bescanó, al servei dels «nous viatgers»

> Per Rosa Torrijos

Bescanó ja té un punt d'informació i promoció local. L'Estació serà un centre de connexió entre els visitants i els atractius turístics i comercials del municipi.

A l'acte oficial, que es va dur a terme el dia 1 de juliol, hi van assistir diferents alcaldes dels pobles veïns i representants d'institucions properes al municipi.

Els parlaments van anar a càrrec de Lluís Costabella i Portella, vicepresident i diputat de medi ambient de la Diputació de Girona, i Pere Lluís Garcia i Palou, alcalde de Bescanó

El divendres 1 de juliol va quedar inaugurat el nou espai d'informació local de Bescanó. Els parlaments institucionals i la inauguració oficial van tenir lloc a les 8 del vespre i van anar a càrrec de Lluís Costabella, vicepresident de la Diputació, i l'alcalde de Bescanó, Pere Lluís Garcia.

Garcia va destacar que, tal com ja ho havia fet l'antic carrilet, la nova estació ha de convertir-se en un punt de connexió entre els visitants, el patrimoni local i els serveis que pot oferir Bescanó a aquelles persones que decideixin visitar la zona.

Amb la posada en marxa de l'Estació, l'empresa adjudicatària Click Networks ofe-

rirà diferents serveis, com per exemple el lloguer de *segways* i bicicletes elèctriques, rutes organitzades per diferents indrets del municipi o els cursos per aprendre a manejar un caiac pel riu Ter. També serà un punt d'informació turístic de la zona.

Fins a gairebé la mitjanit hi va haver instal·lats uns inflables i un rocòdrom per a la mainada. També es podien fer passejades pel poble amb un trenet turístic.

Salvador Campasol va ser el darrer cap de l'estació de Bescanó.





L'antiga estació presentava un estat ruïnós.

Foto: Arxiu Municipal

L'antiga estació de Bescanó (1893-1895)

Entre Girona i Olot hi havia un total de 22 estacions i baixadors, però només 13 disposaven d'edifici. De totes les estacions que es trobaven pel traçat, la de Bescanó era una de les quatre que només tenien planta baixa. Es va edificar al quilòmetre 6,5 i disposava de tres vies i dues andanes. En aquesta única planta de 126 m² hi havia la sala d'espera, la taquilla, el despatx del cap d'estació i l'habitatge per a ell i la seva família.

Els habitants de la zona del Raval i els treballadors de la Grober tenien un baixador al costat mateix de la fàbrica –al quilòmetre 7,5– habilitat només amb una

andana de 68 metres de longitud.

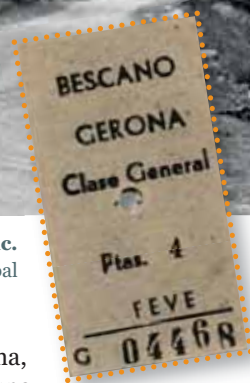
El municipi de Bescanó, a més a més, disposava d'una casa per al guardabarreja situada a Montfullà i una altra estació a Vilanna.

La *casilla* de Montfullà es va inaugurar el 1895, juntament amb el primer tram de la línia fèrria del carrilet d'Olot entre Salt i Amer. D'una banda, era la casa de la família del guardabarrera i, d'altra, el magatzem d'eines i material i el centre d'operacions d'una de les vuit brigades que feien el manteniment de via i obres: la del tram Girona-Bonmatí.

Al quilòmetre 9,7 de la via s'arribava al

Un bitllet de tren antic.

Foto: Arxiu Municipal



baixador de Vilanna, que només tenia una andana de 50 metres, sense cap més instal·lació. El 1902, set anys després de la inauguració d'aquest tram de via, es va construir l'estació de Bonmatí, anomenada així perquè van ser les fàbriques arrendades per la família Bonmatí les que en van impulsar la construcció. A principis de la dècada del 1930, a instàncies de Josep Mascort i Ribot, mestre de Vilanna i diputat a les Corts per ERC, el rètol de l'estació va ser substituït pel d'«Estació Vilanna-Bonmatí».

Segueix a la plana 36 >>>

gràfiques anglès

c/ Indústria, 31
17160 Anglès
Tel. 972 42 25 01
Tel. 972 42 04 05
www.grafiquesangles.com

catàlegs, revistes, talonaris, flyers, adhesius, troquels, fullets, carpetes, blocs, circulars, carnets, targetons, diplomes, sobres, papereria corporativa.

electrodomèstics i motos
vilaplana

c/ Major, 58-60
17162 Bescanó
Tel. i Fax **972 44 00 82**
vilaplanacb@telefonica.net
www.vilaplanaelectrodomestics.cat

EMBALATGES
FUSTERIA
DECORACIÓ

RPI
FUSTERIA

DAVID ROVIRA ORPI
972 440 594 · 607 435 833
david@orpifusteria.com
www.orpifusteria.com



El nou edifici és un punt d'informació de la zona. Fotos: Rosa Torrijos

La nova estació, un espai per descobrir el patrimoni local

L'estació de Bescanó, que estava en molt mal estat, es va enderrocar l'any 2014 i es va reedificar al costat nord de la via.

El nou edifici està pensat per ser un punt d'informació i de promoció econòmica. És un espai diàfan, al costat de la via verda, prop del riu Ter i a mig camí de la Pilastra i el Pou del Glaç. La seva ubicació estratègica permetrà als visitants iniciar rutes a peu o en bicicleta i realitzar altres activitats relacionades amb l'entorn natural. És el punt ideal per començar qualsevol ruta o per gaudir d'un dia amb la família.

A l'interior de l'Estació hi ha dotze rètols informatius sobre la història i el patrimoni cultural i paisatgístic del municipi de Bescanó.

A l'exterior s'hi han instal·lat plafons amb informació útil per poder passar una jornada rodona: llocs on poder degustar la gastronomia local, cases rurals per quedar-se a dormir o un plànol amb els diferents serveis que ofereix el poble, com ara botigues, aparcaments, etcètera.

Tots els rètols estan pensats per guiar el visitant fins al lloc de destí. És per això que, a banda de les explicacions en català, els rètols estan geolocalitzats i

també disposen de codis QR per poder llegir-los des del mòbil o la tauleta en altres idiomes: castellà, francès i anglès. D'aquesta manera es facilita als viatgers tota la informació abans d'emprendre la ruta.

Espais naturals com ara el volcà de la Crosa o l'illa de la Pilastra es poden trobar en aquest nou espai. També es pot conèixer la història de les diferents esglésies i ermites dels nostres pobles. Al mateix temps, els visitants poden descobrir què va passar amb els aiguats, en Varisto –el darrer barquer–, les pestes, la industrialització i la història del Carrilet o del Pou del Glaç i la vida de l'il·lustre Josep Fontbernat, entre altres.

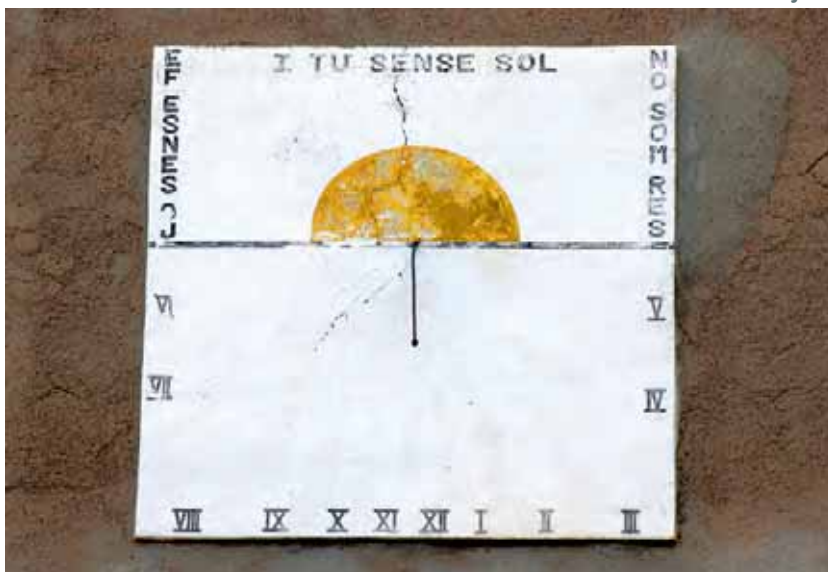
Cada un dels pobles del municipi està present en aquesta estació. Les diferents històries i el patrimoni de Bescanó, Estanyol, Montfullà i Vilanna hi estan representats. També s'hi donen a conèixer les diferents expressions festives i culturals de Bescanó. La Gran Quina, la Fira de l'Embotit, les marxes, les festes majors, el Tasta l'Estiu o l'estiu cultural, arrodoneixen la informació local.

A més a més, l'Estació proporcionarà in-

formació i material editat per l'Ajuntament de Bescanó per poder conèixer el municipi. Disposarà d'un racó per a la venda indirecta de productes i serveis locals, màquines expenedores de barretes energètiques i begudes fredes i calentes. També organitzaran diferents activitats relacionades amb la natura i el patrimoni local.

Des d'aquest espai es poden començar un bon grapat de rutes que l'Ajuntament de Bescanó ha plasmat en un mapa desplegable i que han confeccionat entitats locals relacionades amb l'esport, la Colla Excursionista Isard, Bescanó Corre, el Club Ciclista Sport Ter, Bikenó i Els Bandolers.

El mapa facilitarà la planificació de l'estada al poble a tots aquells que el vulguin visitar, ja que consta de vuit recorreguts amb diferents dificultats tècniques que es poden fer a peu o en bicicleta. També conté informació dels atractius turístics i dels diferents serveis que es poden trobar al municipi. Tota la informació està geolocalitzada i els punts d'interès disposen de codi QR per poder escanejar-los i llegir-los en diferents idiomes.

> Text i fotos de **Dolors Vilamitjana**

«Jo sense fe i tu sense sol, no som res» és la inscripció del rellotge de sol de l'església de Sant Mateu a Vilanna.



El rellotge de sol de la rectoria de Santa Anna, a Montfullà, està pintat a la façana.

> **Reelotges de sol. Part 2**

Conservar el temps i el patrimoni

Quan hom passeja pels corriols i camins del municipi s'adona de la importància històrica del patrimoni rural i natural. No hauríem de permetre que cases com can Vilallonga, de Vilanna, es vagin esfumant entre les maleses. Ja no hi vaig saber veure cap rellotge de sol i us puc assegurar que n'hi havia vist, davant de la façana principal. Fou una de les masies catalogades com a bé cultural d'interès local (BCIL)¹ i ara desapareix i, amb ella, també un bocí de la història de Bescanó. La casa que acollí els oficials carlistes que serien assassinats a la Creu de Vilanna cau a poc a poc. Per això volem que quedi constància del fet i deixar testimoni de la història² passada.

També volem reflexionar i preguntar-nos què podríem fer per rehabilitar i perllongar la història abans que desaparegui... Com podem conservar el patrimoni?

Seguim la ruta...

A mesura que m'allunyo de can Vilallonga, pel camí de can Solaric a la Farga, decideixo enfilar el camí de l'església de Vilanna i puc gaudir del rellotge pintat per la família Forrest de cal Teixidor. L'edifici, d'una nau amb creuer, dues capelles laterals i capçalera truncada, s'erigeix sobre volta de canó i arcs de creueria.

Des del campanar de Sant Mateu de Vilanna, de planta quadrada, podem obser-

var el rellotge, que porta un missatge clar: «Jo sense fe i tu sense sol no som res». Es tracta d'un rellotge fet de ciment i pintura, quadrat. Les línies horàries es veuen esborrades. Resta la numeració romana de 6 a 5, amb un sol dibuixat al pol.

Voldríem acabar amb el rellotge de sol pintat a la casa rectoria del costat de l'ermita de Santa Anna de Montfullà. Molt deteriorat, el rellotge és rectangular, pintat, amb xifres aràbigues. Hi ressalta una pintura vermella amb una data: probablement el 17 de març de 1939.

¹ Vegeu DOG núm. 5895-7-6-2011 32467.

² Vegeu D. Vilamitjana, *La creu de Vilanna*, L'Eix Editorial, Girona 1994, pàg. 84.

El proppassat 17 de gener va morir el pintor de Montfullà Isidre Vicens i Cubarsí, a l'edat de 97 anys.

L'Isidre va néixer el 2 de febrer del 1918 i era nét d'en Pere de can Lari, que s'havia traslladat amb la família al mas del costat, a can Caió.

Vicens va ser represaliat durament pel franquisme, acusat injustament d'actes que no havia comès i, durant temps, es va convertir en un sospitós habitual a ulls del règim.

Fundador de l'Hostal Bellmirall, pintor paisatgista i professor d'art, va ser un home afable i tolerant que va lluitar per la causa catalana i per les llibertats individuals fins a la seva mort.

Els camps de Montfullà, el paisatge de la Pilastra i de les ribes del Ter van ser els primers quadres que va pintar, a finals dels anys quaranta del segle passat. La visió oberta i enlairada –quasi a vol d'ocell– dels paisatges del Ter el van acompanyar durant tota la seva obra com una metàfora del seu anhel de llibertat.

Malauradament, la seva relació amb Bescanó va quedar tocada a conseqüència de la Guerra Civil, i aquest fet el va turmentar enormement.



Vicens amb un quadre de les cases de l'Onyar de fons.
Foto: Lluís Masferrer

> Per Rosa Torrijos

> Vides de Bescanó

Isidre Vicens, l'artista compromès

Isidre Vicens i Cubarsí (1918 – 2016)

L'Anna Pasqual, la vídua de l'Isidre Vicens, m'espera al pati de l'Hostal Bellmirall. Ella té tot el temps del món i no li importa resseguir la vida de l'artista des del principi. A mi tampoc. Tot al contrari, he vingut a buscar una connexió entre el pintor i el municipi de Bescanó, però descobreixo que hi ha vincles que fan mal i, per molt que ho diguin, el temps no ho cura tot...

L'Anna em parla durant hores de la sensibilitat de l'artista, de com la guerra i la mort del seu fill Carles va afectar profundament la manera de ser i de fer del pintor. M'explica pausadament com Bescanó li va donar l'esquena i com això li va causar dolor durant anys. Em parla de les conviccions polítiques del seu marit i de les d'ella. Em parla dels paisatges antics de Montfullà, de la vora del Ter...

L'avi, el senyor Pere, tal com l'anomenaven a Montfullà en senyal de respecte, era matador de porcs i una mena de curander que guaria mals i que arreglava els espatllats del poble. També era un gran coneixedor de les plantes locals i les seves propietats curatives.

Quan els metges de Girona van assegurar que l'Isidre, que només tenia sis anys, no passaria d'aquella nit a causa del tifus, l'avi no va dubtar a fer-hi alguna cosa. **«Mort per mort, ja me'n cuido jo»**, va dir.

Va haver d'escorxar de viu en viu un munt de conills per curar-lo. Aplicava la pell de l'animal damunt la panxa del malalt fins que quedava negra i després la canviava per una altra de nova. L'Isidre va sobreviure, tot i que va haver de fer llit uns quants mesos.

Quan tenia nou anys, en Jaume, el pare, va morir de tuberculosi. La Rosa, la mare, va quedar sola amb quatre fills i sort en va tenir novament de l'avi, que els va ajudar en tot.

El nét de can Lari de Montfullà era un noi prim i callat. No havia encaixat massa a l'escola de Bescanó, en primer lloc perquè tot es feia en castellà i ell no entenia res, i es passava l'estona fent gargots i dibuixos amb l'únic llapis que tenia. En segon lloc perquè els càstigs de l'època eren, per al nostre jove inconformista, una desmesura.

El mestre va dir a la família que aquell noi només tenia cebes al cap i que no en traurien mai res de bo. Al primer cop de regle que li va clavar el mestre, va decidir que no tornaria a l'escola. I així va ser.

L'Isidre coneixia a tothom dels masos dels voltants i solia acompanyar l'avi pels camins que connectaven Montfullà i Es-



L'hort de can Caió, Montfullà. Oli sobre tela. Any 1988.

tanyol. Li agradava la vida de pagès, treballar el camp i encarregar-se del bestiar. Era un gran observador i ho havia après tot de les plantes, i li hauria agradat fer d'infermer o practicant. En aquella època la família s'havia traslladat a can Caió, un mas que actualment és al camí que porta a la potabilitzadora d'aigua. La situació familiar era complicada i com que era el gran dels quatre germans se'n va anar a treballar a la Coma Cros, la fàbrica tèxtil que hi havia a Salt.

Treballava de nit i no hi feia gaire res més que llençar les escombraries i fer dibuixos a les caixes de cartró i a les parets de la fàbrica.

Un dels encarregats, en Paradedà, va veure que l'Isidre tenia bona mà per dibuixar i va pensar que calia ajudar-lo. El va portar a rebre classes amb el pintor Josep Aguilera (1882-1956). L'artista, abans de quedar-se'l com a alumne, li va preguntar si sabia pintar algunes oques. Vicens li va respondre: **«Això rai!»**, i el va acceptar. Durant quatre anys va aprendre a di-

buixar i pintar al taller que tenia l'artista al carrer de la Força. La seva acadèmia va ser la creadora de tota una generació d'artistes compromesos que van protagonitzar l'escena artística de la postguerra. L'amistat entre Vicens i Aguilera va perdurar fins que el mestre va morir, l'any 1956. **«Tenim l'últim quadre que va pintar; ja estava malalt i no el va acabar mai»**, ens explica l'Anna, la vídua de l'Isidre.

Vicens feia teatre i va muntar una companyia teatral. També li agradava molt llegir i es passava moltes hores a la biblioteca.

Durant la guerra, l'Isidre, tot i ser republicà i sindicalista llibertari, feia guàrdies perquè no cremessin l'església de Montfullà. Ell estava en contra de l'aixecament de Franco però pensava que d'aquí a cremar una església hi anava un pam. Era un jove tolerant i molt respectuós amb les llibertats individuals. A més, sempre havia imaginat aquell edifici eclesiàstic com un futur centre d'art i teatre.

Ell mateix va fer fora els del comitè de Salt quan van anar a l'església de Sant Pere per cremar-la. No va poder evitar que calessin foc a algun banc, però la cosa no va anar a més. Tot i així, la gent de Bescanó el va culpar a ell dels desperfectes.

Els de can Caió no van quedar al marge de la Guerra Civil espanyola. Els quatre germans van marxar al front per lluitar per la causa republicana. A ell el van fer presoner i el van traslladar a diferents centres penitenciaris i camps de concentració de l'Estat espanyol.

Segueix a la plana 40 >>>

CARNISSERIA
Can Josep

- Embotits casolans
- Selecció de carn provinent de granges de confiança i de proximitat

Comte de Berenguer, s/n - BESCANÓ
Tel. 972 44 01 25 - 672 17 75 01

studijurídic sc

Judit Lucas Fauchs
Advocada

civil - penal - família - mercantil

Girona: Gran Via Jaume I, 30, 1r C - T. 972 48 60 49
Besalú: Ctra de Girona, 10 - T. 972 59 18 19
Bescanó: Tel. 689 164 922
juditlucas@studijuridic.cat

RESTAURANT MONTFULLÀ BAR

Menú diari
Carn a la brasa
Esmorzar econòmics
Sopars per a grups
Celebracions
Esdeveniments

Reserves: tel. 972 231 567
restaurantemontfulla@hotmail.com
C/ Mercè Rodoreda s/n. P. I. Montfullà
17162 BESCANÓ

«Durant més d'un any la família no va saber res d'ell. Els van dir que no havien trobat el cos però que el podien donar per mort. Quan ja feia molt temps que era a la presó, va poder enviar una carta d'amagat per dir-li a la seva mare que era viu», explica l'Anna.

En un dels trasllats el van fer pujar a un tren de mercaderies. Feia tres dies que no menjava res i estava lligat de peus i mans. Al seu davant hi havia una dona gitana amb la seva filla. Sense dir-li res, se li va acostar i li va posar a la boca trossets de pa i sardina. Quan el tren va parar, la dona va enviar la filla a buscar un cafè i el va donar a l'Isidre. Aquest gest va fer que durant tota la seva vida tingués un respecte absolut per la gent de raça gitana. **«Al Pou Rodó de Girona hi vivien gitanos arrelats, d'aquells de tota la vida. Ell hi va mantenir sempre molt bona relació i fins i tot els va pintar. Era la seva manera d'agrair l'acte d'aquella dona.»**

Mentre va estar reclòs, el pintor va fer molts dibuixos, però la majoria van ser estripats pels guàrdies. Els pocs que queden reflecteixen el seu estat anímic. **«Eren foscos i desoladors, dibuixava solitud i desesperança.»**

Acabada la guerra, i després dels anys de reclusió, va tornar a Montfullà. Allà va tenir la sort de reunir-se novament amb la mare i els seus tres germans. Els quatre germans havien tornat vius de la guerra, fins i tot el germà petit, que havia estat allistat amb la Lleua del Biberó. Això, però, va generar enveges i rancúnies entre la gent del poble, ja que la tothom havia perdut algun membre de la família.

«Després de la guerra, a Bescanó n'hi havia molts del costat d'en Franco que perjudicaven els que havien lluitat pels republicans. Els impedien trobar feina, rebien denúncies anònimes i els perjudicaven en tot.» En aquell moment, l'Isidre es va adonar que Bescanó algun dia li giraria l'esquena. Això el turmentava.

Vicens va tornar malalt. El menjar no li aguantava a l'estómac i es va passar anys menjant només patata bullida. **«Molta gent el recorda prim i malaltís,**



Una de les primeres obres de l'artista.
El Ter. Oli sobre tela. Any 1948.



Els colors terrosos i el blau són dues característiques de les obres de Vicens.

però era un home molt valent i amb molta capacitat de superació.»

El diumenge 19 de maig del 1946 estava al camp treballant i quan va arribar a casa amb el carro el germà li va dir que el tren havia descarrilat a la Pilastra. El germà va veure que les llates estaven ben podrides. El carrilet anava tard i va agafar una velocitat que no tocava i va haver de frenar, i això probablement va provocar l'accident.

Van anar a buscar l'Isidre i sense donar cap mena d'explicacions el van portar a la presó de Salt i després a la Model de Barcelona. Allà els presos l'esperaven per aplaudir-lo. El van tractar com un líder. Eren presos polítics i el van felicitar **«per haver fet descarrilar un tren ple de feixistes»**. Va ser llavors que va saber de què l'acusaven.

El tren portava 300 excursionistes que, amb motiu de l'aplec anual del GEIEG, anaven cap a l'ermita de Sant Pelegrí de Cogolls a celebrar-hi una missa. Tot i que les males llengües van dir que havia estat un sabotatge, mai es va informar de les causes de l'accident.

Al cap de sis mesos van deixar anar el

pintor sense cap càrrec. Un dels guardes li va preguntar què faria a partir d'aquell moment. Ell li va respondre que tornaria a casa, a Montfullà. **«Si em vols creure, millor que no hi tornis: la denúncia la va fer un teu veí.»**

«En política ell no anava mai al davant, era un activista cultural més que un activista polític. No va ser mai ni extremista ni violent», assegura la vídua.

Els anys següents els va passar pintant i viatjant a París per conèixer les obres dels artistes que després l'influenciarien en la seva obra: l'equilibri i les formes de Poussin, la representació impressionista de la naturalesa de Cézanne i els colors de Van Gogh, entre altres.

L'any 1949 la família va marxar de Montfullà i va comprar un antic edifici a tocar de la catedral, al carrer Bellmirall de Girona. **«La casa estava en ruïnes. Les tres dones que hi vivien s'havien anat arraconant a les estances que no estaven malmeses. Perquè fos habitable les obres van durar dos anys»,** diu l'Anna.

A dalt de tot, l'Isidre va muntar la seva escola taller d'art. Admetia pocs alumnes perquè li agradava fer un ensenyament molt personalitzat.

A Girona es va sentir molt ben acollit. Ell havia anat treballant i formant-se de manera autodidacta i va ser molt ben rebut pels que al llarg del temps serien els seus companys de viatge i d'exposicions: Vila Fàbrega, Jesús Portas, Emília Xargay, Casellas, Enric Marquès, Torres Monsó... Tot i que el país estava immers en la grisor del franquisme, a la sala d'exposicions de la Rambla de Girona, diversos artistes exposaven les seves obres en un intent de desenterrar la cultura ofegada pel dictador i la seva gent.

L'any 1960 es va casar amb una alumna seva, la cassanenca Anna Pasqual i Laro-main. Ella va ser qui el va ajudar a alleujar els turments de la guerra, les rancúnies entre veïns, i qui va fer que l'Isidre complís el somni de ser pintor.

«Vam festejar una temporada fins que un dia em va preguntar quants anys tenia. Quan va saber que ens portàvem vint anys es va distanciar. Jo l'admirava i em feia desco-

bridora de tot el que m'interessava, la cultura i la política. Al cap d'un temps se'm va declarar. Als meus pares no els va importar la diferència d'edat. Ens vam casar quan jo tenia 26 anys i ell 46», relata l'Anna.

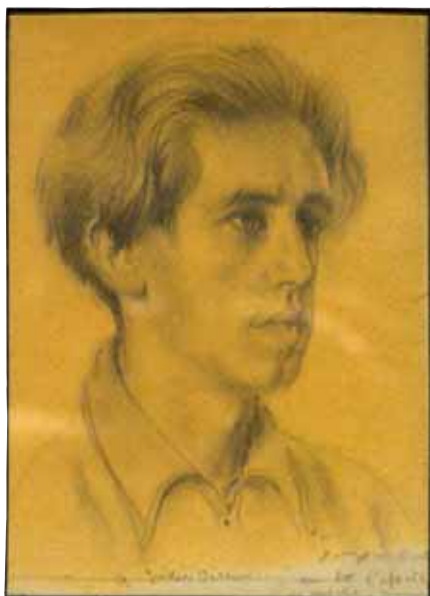
Junts van convertir l'edifici del carrer Bellmirall en un hostal en un moment en què el barri antic de Girona estava en un estat d'abandonament total. Van trigar molts anys a fer que el petit negoci fos rendible. Mentrestant, els quadres amb els verds de la riba del Ter, els blaus del cel i els tons terra dels camps que l'Isidre havia trepitjat durant tants anys a Montfullà romanien penjats a les habitacions juntament amb les pintures de les cases de l'Onyar plenes d'ombres i lluminositat.

L'Anna brodava i s'encarregava de l'hostal i l'Isidre combinava les hores del taller amb la seva activitat cultural i política.

Quan feien vacances retornaven a aquells indrets on el pintor havia estat empres-



L'Anna Pasqual fotografiada durant l'entrevista a l'Hostal Bellmirall. Foto: Rosa torrijos



Dibuix de Vicens de jove fet pel seu professor Josep Aguilera.

nat. S'asseia durant hores mentre contemplava els paisatges, feia un petit esbòs i al cap d'un temps —a vegades anys— pintava els paisatges. Les estepes de Las Alpujarras, el desert dels Monegres i els camps llaurats de Castella en són un bon exemple. Era un gran observador i tenia una gran capacitat de retenir tots els detalls i colors.

L'Anna i l'Isidre van tenir tres fills. El primer va ser en Carles, que va morir amb només 20 anys; la segona, la Gisela, els ha donat tres nétes, i el tercer va néixer mort. **«Massa morts... Després de morir en Carles, l'Isidre no podia pintar i jo era com si no tingués ni cos ni ànima. Vam tardar molt temps a refer-nos d'aquest sotrac»,** es lamenta l'Anna.

Els caps de setmana retornaven a can Ca-ió, el mas de Montfullà, que havien anat restaurant de mica en mica. Però el distanciament entre el pintor i el seu poble natal era evident. Després de la guerra s'havia trencat alguna cosa irrecuperable.

L'any 1993 l'Isidre va rebre la Placa de la Vila, distinció que atorga l'Ajuntament de Bescanó, però ni tan sols en aquell moment la relació es va soldar. Vicens va convidar els veïns i l'Ajuntament a conèixer-lo a través de les seves obres i va oferir els seus quadres per a una exposició, però no es va arribar a fer mai.

Diuen que mentre Vicens va ser a la presó es va adonar que ni l'orgull ni la venjança ni l'odi servien per a res. Sens dubte, a part d'un gran pintor, era un home savi.



NOVETAT!

MENÚS PER EMPORTAR-SE

Menú amb primer i segon des de 5,90€

I... podràs escollir entre 5 primers i 5 segons!

- **MATINS:** esmorzars de forquilla i entrepans freds i calents.
- **MIGDIA:** menú diari de diumenge a divendres amb 15 primers, 15 segons i 15 postres per escollir.
- **DIVENDRES NIT:** racions, plats per compartir i entrepans gourmet

HORARI: de dilluns a dijous de 2/4 de 7 del matí a 8 del vespre. Divendres de 2/4 de 7 del matí a 2/4 d'11 de la nit. Diumenge de 2/4 de 7 del matí a 2/4 de 7 de la tarda. Dissabte tancat.

Carrer Major, 121 - 17182 BESCANÓ (Girona) - Tel. 972 44 28 50



El Bescanoni Restaurant
El Bescanoni



Algunes famílies han optat per cultivar les seves pròpies verdures als horts de can Puig.
Fotos: Raquel Gironès

> El reportatge

> Per Raquel Gironès

Engrescats pel món de l'agricultura

L'Ajuntament de Bescanó va pensar, ara fa tres anys, de posar a disposició dels bescanonins i bescanonines els anomenats antics horts de can Puig perquè qui ho desitgés pogués fer d'agricultor per un preu simbòlic de 25 euros per parcel·la a l'any.

Mentre que uns han decidit unir-se a aquest projecte per consumir d'una manera més natural les verdures i les hortalisses, altres s'hi han engrescat perquè els agrada passar part del seu temps lliure treballant la terra amb companyia.

Un dels treballs més antics i tradicionals, l'agricultura, avui encara continua despertant entusiasme i diversió entre diferents generacions. Si la major part dels camps de Bescanó són conreats per gent gran, cada vegada més joves s'interessen per saber d'on prové allò que mengem.

Entre els propietaris dels horts, situats darrere les pistes de tennis, dominen els homes de 30 a 40 anys, tot i que també hi

ha força matrimonis amb fills.

Els primers d'agafar l'aixada i sembrar aquestes terres van ser en Dani Talavera – l'encarregat de la gestió dels horts– i l'Anna Soy, que juntament amb la seva parella i la seva filla continuen des de fa més de tres anys engrescats en aquest món.

«Sempre ens ha agradat molt tenir un hort i quan va arribar la Blanca, la nostra filla, vam veure el motiu

per llogar una parcel·la. D'aquesta manera, ella veu com creix cada hortalissa, té contacte amb la terra i remena una mica», explica Soy.

Els horts disposen de regadiu i altres prestacions bàsiques per facilitar les tasques de cultiu. Les úniques normes que regnen entre les famílies bescanonines a qui se'ls ha atorgat la llicència és utilitzar aquest petit espai per al conreu hortícola destinat



joanbosch
serralleria

NOU SERVEI: tall de plasma per a tot tipus de material

- Portes, finestres d'alumini i mosquiteres
- Muntatge de portes a mida, blindades i antirobatoris
- Portes corredisses, seccionals, basculants, batents
- Treballs amb cisalla, plegadora
- Soldadura homologada i punxadora Euromac

SOLUCIONS PER A CASA TEVA O PER AL TEU NEGOCI

Isaac Rabin, 18B - Pol. Ind. Torremirona - 17190 SALT - Tel. i Fax 972 245 276 - Mòbil 687 86 26 46

només a l'autoconsum i l'ús exclusiu de productes ecològics.

Tot i que hi ha persones que tenen l'hort des del primer dia, la majoria són gent temporal, és a dir que les llicències canvien molt sovint. En total hi ha 32 parcel·les i totes estan ocupades, però algunes estan descuidades. **«Molta gent comença amb molta il·lusió, però no saben la feina que comporta, i se'n cansen»**, afirma Soy. És per aquest motiu que, com a veterana en aquest projecte, aconsella a aquells que comencen que **«ho facin per gust»**.

En Josep Juárez fa dos anys que s'encarrega de dues parcel·les de l'hort, on actualment hi té plantat pebrots vermells, albergínies, cols, tomates, cogombres i maduixes. **«Per la meua filla, perquè es diverteixi, vaig decidir agafar una parcel·la. Ara ve poc, però»**, reconeix Juárez. Una experiència que li venia de nou, ja que mai s'havia fet càrrec d'un hort. **«No em pensava que necessitava tant de manteniment; entre setmana haig de venir gairebé cada dia, encara que sigui mitja horeta, per veure si falta aigua i per treure les males herbes»**, comenta.

El primer any la collita no li va sortir gaire bé, però, seguint els passos d'altres pagesos dels horts del voltant, aquest segon any ha pogut repartir la collita entre familiars i amics. **«La tercera espero que encara vagi millor»**, expressa.

Un dels últims a engrescar-se en el món de l'agricultura ha estat l'Àngel Ortega que acostuma a anar-hi cada dia a regar i a treure les males herbes. Ara hi té plantat tomates, pebrots, cogombres, carbassons, bròquils, enciams, escaroles i carabasses. El primer fruit de la seva collita ha estat una tomata: **«Encara està verda, però sembla que sortirà bona»**, diu.

Ortega només fa dos mesos que té al seu



Nom: Josep Juárez

Temps que fa que tens l'hort: 2 anys

Per què vas decidir llogar una parcel·la dels horts de can Puig?

Per la meua filla, perquè es diverteixi. Tot i que haig de confessar que ara ve poc. Entre setmana jo vinc gairebé cada dia, encara que sigui mitja horeta, per veure si falta aigua i per treure la mala herba.

Com a principiant en el món de l'agricultura, quins consells t'han anat guiant?

El que m'ha anat dient la gent i, sobretot, els consells de la gent gran que té horts per aquí el voltant, que són els que de debò hi entenen.

Com t'han sortit la collites?

El primer any no va sortir gaire bé, aquest segon molt millor, i espero que el tercer encara més bé. Un cop coneixes la teua terra, és més fàcil cultivar-la.

càrrec una petita parcel·la. La motivació que té per aquesta nova experiència, però, l'ha embarcat a fer compostatge, que li servirà com a adob natural per al seu hort. **«La il·lusió de plantar el que t'acabaràs menjant i saber així el que el teu cos està ingerint, és la motivació que tinc per venir aquí a treballar a l'hort»**, explica.

Tot i que no sempre coincideixen tots, els



Nom: Àngel Ortega

Temps que fa que tens l'hort: 2 mesos

Per què vas decidir llogar una parcel·la dels horts de can Puig?

Em van regalar quatre tomateres i com que no sabia on plantar-les vaig decidir llogar una parcel·la. És el primer cop que tinc un hort i, tot i ser un terreny petit, hi ha molta feina. No sabia que podien sortir tantes males herbes.

Tot i la feina que hi ha al darrere, quina part positiva en treus d'aquesta experiència?

La il·lusió de plantar el que t'acabaràs menjant i saber així el que el teu cos està ingerint.

També t'has embarcat a fer compostatge...

Sí, he començat molt il·lusionat amb l'hort i per això vaig decidir fer també compostatge, i hi tirem la collita que no ha sortit bona.

veïns de les parcel·les dels horts de can Puig acostumen a fer trobades i reunions per tal de gestionar el bon funcionament i per tenir ben cuidades les parts comunes dels horts. Un bon moment en què els més petits s'engresquen a descobrir el món del camp amb altres nens i en què els grans gaudeixen fent d'agricultors en un espai familiar on es respira feina, sacrifici i, sobretot, bon ambient.



ASSESSORIA BESCANÓ

Damià Guillaumes i Massó

Assessorament a Empreses i Particulars en serveis de comptabilitat, fiscal, laboral, assegurances i administració de finques.

Major, 102-104. BESCANÓ
Tels. 972 442 381 - 625 088 700
www.assessoriabescano.cat
assessoriabescano@rm-assessors.cat

Centre col·laborador de 

També som Oficina del BANC SANTANDER



NaturGem



NATURÒPATA

Reiki	Sals de Schüssler
Xacres	Quiropràxia
Iridiologia	Quiromassatge
Homeopatia	Massatge esportiu
Flors de Bach	Auriculoteràpia
Fitoteràpia	Micoteràpia integrativa
Nutrició cel·lular Activa (IoMeT)	

t. 669 940 522 - info@naturgem.cat
c. Major 152, 17162 Bescanó

Xavier Soy, que actualment té 66 anys, ha estat alcalde de Bescanó durant 28 anys.
Foto: Rosa Torrijos



> Per Rosa Torrijos

Xavier Soy i Soler,
alcalde de Bescanó entre els anys 1987 i 2015

«Encara em diuen ‘A Bescanó, rai...’»

Xavier Soy i Soler ha estat l'alcalde del municipi de Bescanó des del 1987 fins al 2015, quan, per decisió personal, va optar per no presentar-se a la reelecció.

Soy va guanyar set eleccions. Algunes vegades ho va aconseguir d'una manera més ajustada i d'altres més desfogada, però sempre amb majoria absoluta.

Durant 28 anys va seure al despatx de l'alcaldia i va governar amb la finalitat que els veïns creguessin en el model de poble que havia ideat. Pel camí va anar trobant adeptes molt fidels i detractors aferrissats que van intentar inútilment fer-lo saltar de la cadira.

Per un costat, va construir tots els equipaments municipals que coneixem, va saber donar respostes socials de primera necessitat i va ser pioner aconseguint preus justos en molts serveis locals.

I per l'altre costat, se li retreu no haver gestionat millor la MAT (Línia de molt alta tensió) o no haver estat capaç de fer un model integrador en què tots els pobles del municipi s'hi sentin prou a gust.

Només el temps jutjarà les seves accions i el seu tarannà...

L'exalcalde està jubilat però no vol sentir aquesta paraula. Per a ell la jubilació és un temps tant o més actiu que quan treballava. Aprofita per realitzar aquelles activitats que durant molts anys no ha pogut fer tant com volia. Dedicar temps a la família —tres fills i quatre néts—, tocar el clarinet, aprendre anglès i encarregar-se del seu jardí, en serien un bon exemple.

Tampoc s'imagina els dies futurs

sense cap projecte, així que, ara que disposa de temps lliure, treballa per la refundació del partit convergent, el Partit Demòcrata Català, i és patró de la Fundació de la Casa de Cultura, de la Fundació Fita i de la Fundació Sumar.

Crec que sent enyorança del càrrec d'alcalde i en repetides ocasions agraeix als votants la confiança que li han fet durant tant de temps. També aprofita l'entrevista

per donar les gràcies a una persona que ha estat vital en la seva carrera política, la seva dona, l'Anna, una persona que s'ha mantingut sempre al marge però que hi ha estat sempre que l'ha necessitat.

Mentre dura la conversa, l'exalcalde té molt clar el que vol explicar i va per feina. Quan una pregunta no és del seu gust, no perd el temps esquivant-la. Sembla que l'edat i l'experiència li han donat el dret a

dir el que creu convenient en cada moment i a abstenir-se en aquelles coses que troba menys importants o que creu que poden trepitjar l'ull de poll a algú.

Com et vas iniciar en la política?

Vaig començar a partir de la meua relació amb l'Església. A Salt, a l'antiga rectoria, hi havia La Pastera, que era un moviment catalanista. En temps de repressió treballàvem per ensenyar el català i representàvem obres compromeses com *La pell de brau* de Salvador Espriu.

Quan vas començar a militar a CDC?

Gairebé des del principi. Em van demanar si podia organitzar el partit per a les primeres eleccions democràtiques.

Tenies experiència?

No. Ningú en tenia. Però va anar bé perquè al cap de poc em van demanar el mateix però per a les primeres eleccions municipals del 1979.

I després...

Vaig començar a treballar de secretari per al president de la Diputació Joan Vidal i Gayolà. Tot es va tornar a redactar en català i vam crear plans d'ajuts per als ajuntaments. Després vaig seguir fent de secretari i de cap de premsa per al president de la Diputació Arcadi Calzada. Més tard, la Generalitat va creure que a Girona calia tenir un representant de la Generalitat i em van demanar que fos aquesta figura. Calia fer notar que la Generalitat era una institució representativa i em vaig començar a posar a treballar perquè els ajuntaments s'organitzessin. Després em van demanar de ser alcalde de Bescanó i durant quatre anys diputat al Parlament...

Un moment, aturem-nos... Qui et va proposar com a alcalde?

Va ser en Jaume Casademont. Només



Soy davant la porta de l'ajuntament mentre era alcalde.

m'ho havia insinuat, però un dia, en una visita al president, li va demanar permís per presentar-me com a possible alcalde de Bescanó.

Com va anar la conversa?

Casademont va preguntar al president Pujol: «Et fa res si presentem el teu delegat com a proper alcalde de Bescanó?» El president va respondre que no li feia res sempre que guanyés.

I vas guanyar. Què vas sentir?

Molta alegria. Van ser els anys més engrescadors de la meua vida. No hi ha res que t'animi més que treballar pel teu poble. Sempre en guardaré un record inesborrable.

Com vas trobar Bescanó?

Tot estava per fer. El primer govern democràtic, encapçalat per Llorenç Carrera, va començar a treballar el clavegueram, les voreres... Només que hi posessis una

mica de ganes i il·lusió, podies canviar moltes coses.

Però calia una planificació, no?

Ara es parla molt de procés participatiu. El meu projecte era molt participatiu. El primer any de govern municipal vam reunir-nos un bon nombre de gent del poble, unes 70 persones, per debatre quin era el model de poble que volíem per a Bescanó. D'allà van sortir moltes idees que he anat realitzant durant els 28 anys de mandat.

Quins eren els objectius?

Hi havia tres puntals. El primer, dotar de tots els serveis bàsics el poble. El segon, donar la màxima importància a l'ensenyament. Crèiem de debò que, si la base educativa i cultural era bona, això acabaria beneficiant el poble. Penseu que vam ser els primers de garantir que tots els nens de Bescanó tinguessin una plaça a la llar a un preu assequible. I finalment, vo-



instal·lacions
patiño

C/ Maçana 21, baixos · 17006 Girona

☎ 972 238 303

🌐 www.instalacionspatino.com

✉ contacte@instalacionspatino.com


fenienergía

PUNT DE SERVEI

Gas i electricitat

líem crear sentiment de poble fent participar la gent, facilitant la creació d'associacions i entitats disposades a vetllar per diferents aspectes com ara la cultura, l'esport i el lleure.

Però hi ha altres pobles que tenen de tot...

Disposem de serveis que per habitants no ens tocarien. Tenim un institut amb ESO i batxillerat, una escola, llars d'infants, casal d'avis, teatre, pavelló, piscina, espais verds... Segueixo? La gent de fora em deia «A Bescanó, rai...», referint-se al fet que teníem de tot i de qualitat.

Tenir de tot és el més important?

Avui Bescanó té uns 5.000 habitants. En convivència social no hi ha problemes, tampoc hi ha vandalisme i la gent està contenta de formar part del poble. Corríem el perill que els joves marxessin perquè estem molt a prop de Girona. Ha funcionat l'engranatge que vam crear. Ara els joves senten que formen part d'alguna cosa i això ajuda que quan van creixent i es converteixen en pares transmetin l'estima pel poble als fills.

I creus que encara és vigent?

Sí, i tant. Els fruits no es recullen mai al moment. Tenim un consultori mèdic que funciona més hores de les que ens tocaria, una llar d'infants que no tanca per vacances perquè les famílies puguin estar tranquil·les si treballen, els casals d'estiu i Nadal estan subvencionats, des de l'Ajuntament es facilita que els joves de Bescanó obtinguin els títols de monitors i puguin treballar al casal... Sempre teníem present les famílies. Formava part del nostre model de poble.

Bescanó s'ho podia permetre, econòmicament parlant?

Poden dir que he demanat préstecs, però si ho feia era perquè els podíem tornar. Sempre buscava subvencions i feia les coses amb seny. Es pagava puntualment als proveïdors i no teníem deutes.

Quina és l'obra de la qual et sents més orgullós?

El teatre. Vam apostar fort per aquest projecte i ha estat un revulsiu per a la cultura, no només per la programació, que porta artistes de renom i bones obres, sinó perquè ha beneficiat el poble i ha posat la cultura a l'abast de gent a través de diferents campanyes.

Però la gent d'Estanyol, Montfullà i Vilanna no se senten part d'aquest engranatge...

És molt complicat. Els d'Estanyol estan més a prop d'Aiguaviva o Vilobí que



Xavier Soy en el seu discurs d'inauguració de la nova gespa del camp de futbol.
D'esquerra a dreta, Xavier Soy, Mei Ferrer, Joan Bosch, Jaume Solergastó, Pere Vilaplana, Antoni Fàbregas, Coll i Genóher.

de Bescanó, els de Montfullà de Salt i la gent de Vilanna tenen Anglès a tocar. Podíem crear locals socials i consultoris mèdics a cada poble, mantenir les esglésies i el cementiri en coordinació amb el Bisbat, arranjar els camins i asfaltar-los, recuperar el patrimoni de cada lloc, solucionar els problemes de la urbanització de Mas Llunès, construir-hi un local social, però no gran cosa més...

Parlem de la MAT. T'acusen de no haver fet prou per parar l'obra.

Sempre dic que ha estat un tremendo cigró a la sabata, i caminar amb una pedra a la sabata molesta molt. No em vaig voler posar mai davant les màquines per a la foto, sinó que vaig optar per gestionar-ho tan bé com vaig poder. Ningú em va donar mai una solució efectiva per parar el projecte, així que vaig intentar almenys poder-ne treure profit. Mira, els diners de la compensació ens van servir per fer un institut. Així de clar.

Sempre has estat independentista?

No, no enganyaré a ningú. Jo sóc un independentista novvingut. Sempre he estat catalanista i sobiranista, però a conseqüència del tracte que ens ha dispensat el govern espanyol en els darrers temps, m'he anat tornant independentista. Passats els anys del «peix al cove», ens hem adonat que ja no queda cap altra solució que la independència.

Per a la teva dona ha estat difícil?

Sí, molt. Mai he fet res que ella no hi estigués d'acord i sempre he tingut el seu suport, però és veritat que a ella li ha tocat fer moltes vegades de mare i de pare tam-

bé. Ha hagut de suplir-me moltes vegades i cuidar la família quan jo no podia ser-hi. M'ha acompanyat sempre que ha calgut, no més, perquè la seva prioritat eren els fills. L'hi estic molt agraït.

El millor moment com a alcalde?

En tinc set de millors moments.

Set?

Sí, les set vegades que la gent de Bescanó em va fer confiança i em va votar. I, abans que m'ho preguntis, no tinc un moment pitjor. En les coses dolentes millor no pensar-hi.

Però podem parlar del president Pujol, no?

És d'aquelles coses que desitjaries que no haguessin passat mai. Vull pensar que tot s'acabarà. Per a mi, Pujol ha estat un bon president.

Com a ciutadà, parla'm del nou govern local.

No hi tinc res a dir. Estan fent una bona gestió. El nou alcalde, en Pere Lluís Garcia, és un home preparat i ho fa tot amb molta il·lusió. És un bon alcalde, i no ho dic jo i prou.

Els que llegiu habitualment La Pilastra sabeu que sempre fem dues preguntes als entrevistats. Els demanem que ens diguin què és el que més els agrada de Bescanó i el que canviarien. Soy respon que el que li agrada més és que el poble és viu i que hi ha bona convivència. I no troba res per arreglar; diu que, si hi hagués hagut alguna cosa, segur que ho hauria canviat mentre encara era al despatx d'alcaldia.

> **Records Històrics de Bescanó.** Capítol 8> Per **Carmelita Aubert**

Arts aplicades

Actualment els tallers i cursos, a banda de servir per aprendre habilitats, també són l'excusa perfecta per fer vida social i per celebrar cloendes acompanyades d'una bona festa.

Cap als anys noranta la cosa era ben diferent. Les àvies del taller d'arts aplicades s'havien de conformar amb un panet de pernil dolç i un refresc...

Recordem que l'any del canvi de dictadura a democràcia, a Bescanó, com a tots els pobles de l'Estat, tinguérem les primeres eleccions democràtiques.

El vell edifici de Can Sambola va acollir un casal per a la gent gran en espera d'una futura subvenció per edificar un nou casal, el que fou inaugurat l'abril del 1999, després

d'una llarga espera.

L'any 1983 el col·lectiu de la gent gran estava organitzat en l'Associació de Gent Gran, la que es concentrava en el casal, on es feien moltes activitats i berenars.

La foto adjunta és testimoni de la celebració del final d'un curs d'arts aplicades fet l'any 1993.



Dones del casal fent arts aplicades, l'any 1993.

Horaris del consultori mèdic als pobles

ESTANYOL

Vistes mèdiques.

Dra. Lluïsa Parejo:
Dimarts, 15.30 h-16.30 h.

Infermeria. Sara Cullèll:
Divendres, 10 h-10.30 h.

MONTFULLÀ

Vistes mèdiques.

Dra. Lluïsa Parejo
o Inés Alemany:
Dimecres, 9 h-9.30 h.

Infermeria. Sara Cullèll
Dimarts, 15 h-15.30 h.

VILANNA

Vistes mèdiques.

Dra. Mònica Ibañez:
Dimarts, 8.30 h-9.30 h.

Infermeria.
Mariona Masnou:
Dijous, 15.30 h-16.30 h.

Recordeu que cal concertar hora al telèfon 972 44 25 70

Busquem MODISTES!!

Vols participar en un reportatge de La Pilastra?

Ens agradaria fer un reportatge sobre diferents oficis i volem reunir totes les modistes i sastres del municipi de Bescanó.

Ens ajudes?

Si hi estàs interessat/da, pots inscriure't amb la Neus del casal d'avis o bé enviar-nos un correu electrònic a

lapilastra@bescano.cat

Cal fer-ho abans del 30 d'octubre i adjuntar les dades de contacte.



ARTS GRÀFIQUES

La teva impremta prop de casa

Cartes	Tríptics
Sobres	Revistes
Targetes	Imants
Fulletes	Punt de Llibre
Llibres	Formularis en Continu
Díptics	etc..

www.serveisdimatge.com
Tel.972 44 07 21



Fotodepilació
Depilacions freda i calenta
Neteja de cutis
Tel.972 44 07 21



REIKI



MASSATGE AYURVEDA

C/Joan Vilanova, 6 17162 BESCANÓ
alicia@serveisdimatge.com



Bugaderia la fundació

C/Indústria, 22 Girona · Telf. 972 249 403
Horari: de dilluns a dissabte de 8h a 20h
Aparcament propi gratuït

Servei integral de rentat, assecat i plegat

- Tracte personalitzat i exclusiu: a la rentadora només hi posem la teva roba
- Higienització de la rentadora després de cada servei

Servei de planxa

- Planxat de roba de vestir (camises, samarretes, pantalons, vestits, polos, etc.
- 1,10 € / peça



A punt per l'armari!

És un projecte social de la Fundació Ramon Noguera
www.grupfrn.cat